

ნორმალიზებული ტრანსგრესიები: ტრანს-სხეულის როგორც ნაყოფიერის ლეგიტიმაცია

დენ ირვინგი

თარგმანი: ლაშა ქავთარაძე

იპოვე შენი შემცვლელი, რაც შეიძლება მალე და მობრუნდი აქ, რის შემდეგაც, ჩვენ უნდა მოვიფიქროთ, როგორ გამოვინახოთ საზოგადოებაში შენთვის ახალი ადგილი.

- მონსენიორის რჩევა ჰერკულინ ბარბინს

ჯინ კომპტონის კაფეტერია, სან-ფრანცისკოს უბან ტენდერლოინში, იყო ადგილი, სადაც 1966 წელს, პოლიციის ძალადობის საპასუხოდ, ტრანსგენდერთა წინააღმდეგობის პირველი შემთხვევა დაფიქსირდა¹. კომპტონის კაფეტერიის ამბოხი მას შემდეგ დაიწყო, რაც პოლიციამ ერთ-ერთ დრეგ ქვინს შეურაცხყოფა მიაყენა დაწესებულებაში; საპასუხოდ, მან პოლიციელებს ყავა შეასხა. ამ შემთხვევას მალევე მოჰყვა რეჟაცია სხვა გენდერულად არაკონფორმული, გეი და ლესბოსელი ადამიანების მხრიდან, რომლებიც ხშირად სტუმრობდნენ რესტორანს. ამბოხებულებმა ჩაამსხვრიეს ფანჯრები, დაღეწეს ავეჯი და ცეცხლი წაუკიდეს მანქანას². სხვადასხვა გენდერული/სექსუალური იდენტობის მქონეთა წინააღმდეგობის აქტი სახელმწიფოს წესებისადმი მთელი დღის მანძილზე გაგრძელდა, რასაც ერთკვირიანი პიკეტირებაც მოჰყვა. ადამიანებმა, რომელთა დამორჩილებასაც ცდილობდნენ მათი სქესის, გენდერის, სექსუალობისა და პროფესიის (ბევრი მათგანი სექს-მუშაკი იყო) ნორმების რეგულირებით, გაილაშქრეს მათი ცხოვრების დისციპლინირების წინააღმდეგ. ყველასათვის კარგად ნაცნობი სტოუნუოლის ამბოხს ნიუ-იორკში, რომელიც სამი წლის შემდეგ მოხდა, სათავეში ედგნენ ტრანს ადამიანები, ისევე როგორც ბუჩი ლესბოსელები და დრეგ ქვინები, რომლებიც იბრძოდნენ პოლიციასთან თავდაუზოგავად, რათა ჰქონოდათ სქესობრივი/გენდერული ბინარულობების ტრანსგრესიის უფლება საჯარო სივრცეებში, დისკრიმინაციისა და ძალადობის გარეშე.

ვინ იყვნენ ეს ტრანს აქტივისტები? პოლიციის ბრუტალურობაზე პასუხად მათი კოლექტიური ბრძოლა შორეულ წარსულად მოსჩანს თანამედროვე ტრანს თეორეტიზირებასა და პოლიტიკასთან შედარებისას. რატომ არ გავუფრთხილდით ამ მემკვიდრეობას სათანადოდ? გენდერული არაკონფორმულობის რადიკალური თეორეტიზირებისა და პოლიტიკის რომელ ბარიერებზეა იერიში მისატანი, რათა კარი გავუღოთ ემანსიპატორულ ქვიარ მომავალს ტრანს ადამიანებისათვის? როგორ წავგვართვეს ამ მომავალსა და მისი მაფორმირებელ სტრატეგიებზე დებატების შესაძლებლობა, *ჯეროვანი ტრანს სოციალური სუბიექტის* შექმნის მცდელობებით, რომელიც მეინსტრიმულ ჩრ. ამერიკულ საზოგადოებაში წარმატებულად ინტეგრირებას შეძლებდა? ამ კითხვებზე პასუხის გაცემას წინამდებარე ესეე ცდილობს იმ განუყოფელი

კავშირის შესახებ დისკუსიით, რომელიც არსებობს სქესის/გენდერის რეჟიმებსა და წარმოების ექსპლოატაციურ ეკონომიკურ წესს, როგორც დომინაციის ურთიერთგანმსაზღვრელ სისტემებს შორის. მაშინ, როდესაც ფემინისტური კრიტიკის სხვადასხვა განშტოებამ³, ისევე როგორც კრიტიკული სექსუალობის სკოლამ⁴, აჩვენა ძალთა ინტერსექციური მიმართებები ჰეტერონორმატიულ გენდერულ როლებს, სექსუალობასა და კაპიტალისტური დაგროვების (კვლავ)წარმოების რეჟიმებს შორის, ეს არსებითი კორელაციები ჯერ კიდევ არ არის ნათლად დაფიქსირებული ტრანს მკვლევრებისა და აქტივისტების უმრავლესობის მიერ⁵.

ტრანს საკითხების მკვლევრები იშვიათად ახდენენ ტრანს იდენტობების, სუბიექტურობებისა და აქტივიზმის კონტექსტუალიზაციას ისტორიისა და თანამედროვე კაპიტალისტური ურთიერთობების ჭრილში. აკადემიის დიდი ნაწილი ცდილობს, რომ იხსნას ტრანს იდენტობები უხილავობისაგან და წინააღმდეგობა გაუწიოს სქესის/გენდერის ჰეტერონორმატიული ბინარულ რეპროდუქციას, უკვე არსებული უამრავი ტრანს იდენტობის დეტალური ანალიზის მეშვეობით⁶. ამგვარ კრიტიკაში არსებობს ტენდენცია, რომ ტრანს იდენტობები დავიწროვდეს როგორც მხოლოდ სქესთან/გენდერთან დაკავშირებული საკითხი, ხოლო ტრანს ადამიანებზე სახელმწიფოებრივი თუ ინსტიტუციური დომინაციის პრობლემატიზირებისას აქცენტი სქესის/გენდერის თვითგამორკვევის აუცილებლობაზე დაისმის. თვითგანსაზღვრების ასეთ ადვოკატირებას, ხშირად თან ახლავს ადამიანის უფლებათა დაცვის არგუმენტი⁷. პროგრესულმა მკვლევრებმა ეჭვი უნდა შეიტანონ სქესის/გენდერის თვითგანსაზღვრების ინდივიდუალისტური სტრატეგიების თეორიულ და პოლიტიკურ შედეგებში, განსაკუთრებით, თანამედროვე ნეოლიბერალური კონტექსტის გათვალისწინებით, სადაც მცირე სახელმწიფო და თავისუფალი ბაზრის ეკონომიკა მოითხოვს ინდივიდუალურ თვითკმარობას.

მართალია, არსებობს ტექსტები, რომლებიც შეეხება კაპიტალისტური სოციოეკონომიკური ურთიერთობების გავლენას ტრანს ადამიანების სიცოცხლეზე, მაგრამ ექსპლოატაციური სამუშაო ურთიერთობების კრიტიკული ანალიზი, რომელსაც თავის თავში მოიცავს კაპიტალის ლოგიკა, კვლევაც დეფიციტურია⁸. მიუხედავად იმისა, რომ უმნიშვნელოვანესი საკითხია სიღარიბე, რომელიც ხშირად ტრანს ადამიანების ლეგალური სამუშაო ძალიდან გარიყვის შედეგია, იგი ყველაზე ხშირად გაგებულია როგორც ბარიერი, რომელიც არსებობს სექსუალურ/გენდერულ იდენტობებსა და მათი განსხეულებული გამოხატვების სრულ რეალიზებს შორის. როდესაც საუბარია კანონიერ ანაზღაურებადი შრომის ეკონომიკაში ჩართვაზე, დისკუსიის არსი ხშირად ასიმულატორულია⁹. ზოგიერთი ტრანს ადამიანის სამუშაო ძალაში ინტეგრირებისა და სხვათა საქმიანობის სტატუსის დაცვის საჭიროება, ხშირად გამორიცხავს კაპიტალისტური წარმოების წესისა და ტრანს სუბიექტურობების კაპიტალისტურ ძალთა სისტემებზე მიჯაჭვულობის კრიტიკას. ამის მსგავსად, იშვიათია კაპიტალისტური წარმოების წესის ტრანს სუბიექტურობებზე გავლენის კრიტიკული ანალიზიც. ასევე, ნაკლებადაა შესწავლილი ის გზებიც, რომელთა მეშვეობითაც, ჰეგემონიური

კაპიტალიზმის სოციოეკონომიკური და პოლიტიკური ურთიერთობების კვლავწარმოება ხდება ტრანსსექსუალ სხეულებთან მიმართებაში.

წინამდებარე ესეე შეეხება ამ სიცარიელებს ტრანს საკითხებთან დაკავშირებულ ლიტერატურაში, სპეციფიკურად იმ გზების გამოკვლევით, რომელთა მეშვეობითაც, სამედიცინო ექსპერტები, ტრანსსექსუალი ინდივიდები და თანამედროვე ტრანს მკვლევრები, აქტივისტები და მხარდამჭერები ეძებენ სამართლიანობას გენდერულად არაკონფორმული ადამიანებისათვის, რითაც წვლილი შეაქვთ ტრანსსექსუალური სუბიექტურობების შექმნაში იმგვარად, რომ მათი ეს მცდელობები აძლიერებს დომინანტ ექსპლოატატორულ კლასობრივ ურთიერთობებს. ტრანსსექსუალობის ამგვარ გაშუალებას, კაპიტალისტური წარმოების წესის მეშვეობით, ჩვენგან დამოუკიდებელი გავლენა აქვს ტრანს ინდივიდებზე. მე ვამტკიცებ, რომ ტრანსსექსუალზე როგორც ეკონომიკურად პროდუქტიულ სხეულზე ხაზგასმას მნიშვნელოვანი ეფექტი აქვს ტრანსსექსუალური სუბიექტურობების ფორმირებასა და ემანსიპატორული მომავლისათვის პოლიტიკური სტრატეგიების დასახვაზე. ტრანსსექსუალების როგორც პერსპექტიული სოციალური სუბიექტების კონსტრუირება სამედიცინო ექსპერტების, ტრანსსექსუალი ინდივიდების, მკვლევრებისა და მხარდამჭერების მიერ, იყო და კვლავაც არის მნიშვნელოვანწილად ფორმირებული პროდუქტიულობის დისკურსებით, რომელიც აღმოცენდა და რომელიც აძლიერებდა კაპიტალისტური დაგროვების რეჟიმებს. იმისათვის რომ სოციალურ აღიარებას მიაღწიოს, ტრანსსექსუალური სხეული უნდა ჩამოყალიბდეს როგორც პროდუქტიული მუშა სხეული, რომელსაც აუცილებლად უნდა შეემლოს კაპიტალისტური წარმოების პროცესში მონაწილეობა. ეს მემკვიდრეობა კი გავლენას ახდენს ტრანს თემისათვის სოციალური სამართლიანობის მისაღწევად დასახულ პოლიტიკური ორგანიზების ტრაექტორიებზე.

ამ არგუმენტაციის წარმოსადგენად, წინამდებარე ესეე დაყოფილია სამ ნაწილად. პირველი ნაწილი ანალიზებს ადრეულ სამედიცინო მიდგომებს ტრანსსექსუალთა მკურნალობაში, რომელიც აერთიანებს ისეთ გავლენიან ექიმებს, რომლებიც მტრულად იყვნენ განწყობილები ტრანსსექსუალებისადმი (მაგ. დევიდ ო. კოლდუელი), ასევე ისეთ პირებს, რომლებიც არიან მიჩნეულნი თანამგრძობებად (მაგ. ჰარი ბენჯამინი). განსაკუთრებული ყურადღება აქვს დათმობილი იმას თუ როგორ არიან ტრანსსექსუალები დახასიათებულნი მათი კლასის, სოციალური სტატუსისა და კრეატიული და სამუშაო პოტენციალის მიხედვით. მეორე ნაწილი განსაკუთრებულ ყურადღებას უთმობს ადრეულ ტრანს თეორეტიზირებასა და აქტივიზმს, რომელსაც სათავეში ტრანს ადამიანები და მათი მხარდამჭერები ედგნენ. მე ვამტკიცებ, რომ ეს მცდელობები ძირითადად მიმართული იყო სამედიცინო ექსპერტებთან ჩართულობისაკენ, რათა ტრანსსექსუალობის დეპათოლოგიზება მომხდარიყო. ეს მიდგომა განსაკუთრებულად უსვამდა ხაზს ტრანსსექსუალებისადმი პატივისცემას, რათა მათ შესძლებოდათ, რომ გაზრდილი ხელმისაწვდომობა ჰქონოდათ სახელმწიფო სოციალურ სერვისებზე, ადამიანის უფლებათა დაცვის მექანიზმებსა და საჯარო სივრცეებზე. ამ ინიციატივების საფუძველი, ტრანსსექსუალთა სოციოპოლიტიკური, ლეგალური და ეკონომიკური ვალიდაციის

მისაღწევად, იყო მათი როგორც მოქალაქეების ღირებულების შექმნა. მეინსტრიმ საზოგადოებისათვის მოწოდებისას, მიეღოთ ტრანსსექსუალები როგორც ლეგიტიმური სუბიექტები, ხშირად ხაზს უსვამდა იმ მნიშვნელოვან კონტრიბუციას, რომლის შეტანაც ტრანსსექსუალებს შეეძლოთ თავიანთი შრომით. მესამე ნაწილი ფოკუსირდება ტრანსსექსუალური იდენტობების თეორეტიზირებებსა და პოლიტიკებზე ნეოლიბერალურ კონტექსტში. განსაკუთრებულ ყურადღებას დავუთმობ ქვეტექსტებს, რომლებიც აქცენტს სვამენ სარგებლიანობაზე, ღირებულებასა და პროდუქტიულობაზე, რათა ვაჩვენო ტრანს თეორეტიკოსებისა და აქტივისტების თანამონაწილეობა გენდერირებული შრომითი ურთიერთობების ნატურალიზების გამწვავებაში, რაც ნეოლიბერალური წესრიგის დამახასიათებელია და რომელიც მოგების გაზრდას ხელფასების შემცირების ხარჯზე ცდილობს.

ამ ესეში შემოთავაზებული ანალიზი კრიტიკული პოლიტიკური ეკონომიით არის გამყარებული. როგორც გარი ბრაუნინგი და ენდრიუ კილმისტერი განმარტავენ, ეს მიდგომა „ორ მთავარ სვეტზე დგას: კავშირების გაბმა ეკონომიკასა და სოციალური ცხოვრების სხვა სფეროებს შორის და ეკონომიკური ფაქტორის აღიარება, როდესაც ეს კავშირები გაბმულია“.¹⁰ კრიტიკული პოლიტიკური ეკონომია კონცენტრირდება კაპიტალიზმის წარმოების სფეროზე, თუმცა, ამავდროულად, იგი კონცენტრირდება წარმოების წესის უფრო ფართო გაგების ჩამოყალიბებაზე. ამის მისაღწევად, იგი ანალიზებს მრავალ ისეთ კომპონენტს, რომლისგანაც შედგება წარმოების სფერო, მათ შორის საშინაო, საჯარო სივრცე, ადამიანთა გაერთიანებები, ასევე ძალაუფლების სხვა ისეთი ვექტორები როგორცაა სქესი და გენდერი. გარდა ამისა, ძალაუფლება დისკურსულად ოპერირებს, ვინაიდან მნიშვნელობები იქმნება და ცირკულირებს საზოგადოებაში. მაგალითად, პროდუქტიულობის დისკურსი ნატურალიზებას უკეთებს კაპიტალიზმის ექსპლოატაციურ შრომის წესს; მიუხედავად ამ ნატურალიზაციისა, ეს დისკურსები გავლენას ახდენენ ტრანსსექსუალური სხეულისადმი მოპყრობასა და მის კონცეპტუალიზაციაზე.

ცხადია, საქონელწარმოების ადგილები არ აწარმოებენ ყველანაირ მნიშვნელობას. ასევე შეუძლებელია ვთქვათ ისიც, რომ ცხოვრების ყველა ასპექტს ექსპლოატაციური კლასობრივი ურთიერთობები განსაზღვრავენ, რომელიც მოგების მაქსიმალურ გაზრდას მუდმივად მზარდი ჭარბი ღირებულების გამოწურვით ცდილობს. სოციალური მნიშვნელობები არ იქმნება პირდაპირი და ცალმხრივი გადაცემებით სამუშაო ადგილიდან საზოგადოების წევრთა სხეულებსა და ცნობიერებაზე. სხეულებრივი იდენტობები (Embodied identities), როგორცაა ტრანსსექსუალობა, არის დომინაციის, ექსპლოატაციისა და აგენტობის ურთიერთმიმართებების კომპლექსური შერწყმის შედეგი. კრიტიკული პოლიტიკური ეკონომიის, როგორც ასეთის, განმარტება მოითხოვს, რომ დაისვას შეკითხვა: რატომ უნდა დაიწეროს ესე, რომელიც ყურადღებას მიმართავს ღირებულების, სარგებლიანობის და მოქალაქეობის ქვეტექსტებზე სამედიცინო ტექსტებში, ტრანსსექსუალთა ნარატივებსა და პოლიტიკურ დღის წესრიგებში, რომლებიც პირდაპირ დაკავშირებულები არიან

ანაზღაურებადი ლეგალური დასაქმების ეკონომიკასთან? დანამდვილებით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ დაგროვების რეჟიმები - როგორცაა ფორდიზმი ან გვიანი კაპიტალიზმი - თავისთავად არ ახდენენ ტრანსსექსუალთა არსებობის ფორმირებას. ის, რომ (კვლავ)წარმოების ორგანიზებას უდიდესი ზეგავლენა აქვს სქესისა და გენდერის სოციალურ კონსტრუირებაზე, ეს ფემინისტური პოლიტიკური ეკონომიის ელემენტარული არსია. ტრანსსექსუალური იდენტობების კონსტრუირება კაპიტალისტური წარმოების წესთან მიმართებაში ამდიდრებს ჩვენს წარმოდგენას სქესის/გენდერის, როგორც მარეგულირებელი რეჟიმების ჩამოყალიბების შესახებ¹¹. ამასთანავე, ტრანსსექსუალური სუბიექტურობების განხილვა, დაგროვების წარსული და თანამედროვე რეჟიმების შუქზე, გზას უხსნის ტრანს იდენტობების თეორეტიზირებისა და ემანსიპატორული პოლიტიკების სტრატეგიული დასაგეგმად ისეთ ახალ შესაძლებლობებს, რაც წინააღმდეგობას გაუწევს წნეხს და გაამდიდრებს ტრანს ადამიანების ცხოვრებას.

მუშა ტრანსსექსუალური სხეულების სამედიცინო კონსტრუირება

ტრანსსექსუალური სხეულების ადრეული დისკურსული და ფიზიოლოგიური კონსტრუქციები მედიცინის ექსპერტებისა და მათი პაციენტების მიერ, არის ორმხრივი ურთიერთობის მაგალითი დაგროვების ეკონომიკურ რეჟიმებსა და სქესი/გენდერის კატეგორიებს შორის. ტრანს მკვლევრებმა, განსაკუთრებით სენდი სტოუნმა და ჯეი პროსერმა, დაასაბუთეს, რომ სამედიცინო სფეროს პროფესიონალების ხელში იყო უზარმაზარი ძალაუფლება იმ შესაძლო გზებთან დაკავშირებით, თუ როგორ შეეძლოთ გენდერულად არაკონფორმულ ინდივიდებს საკუთარი გენდერირებული იდენტობების გამოხატვა¹². ასე იყო მაგალითად, ჩრ. ამერიკის ლოკაციებზე, როგორცაა კანადაში ონტარიოს პროვინცია, სადაც სახელმწიფო აფინანსებდა ჰორმონალურ თერაპიასა და სქესის კვლავმინიჭების ოპერაციებს (SRS)¹³. გენდერული იდენტობის კლინიკები (GIC) მოითხოვდნენ, რომ გენდერულად არაკონფორმულ ინდივიდებს, რომლებსაც სამედიცინო ტრანზიცია სურდათ, გაეკლოთ სხვადასხვაგვარი ფიზიკური და ფსიქოლოგიური შეფასება, რათა ისინი სახელმწიფოსგან დაფინანსებული სქესის კვლავმინიჭების ოპერაციებისთვის კვალიფიციურად მიეჩნიათ¹⁴. ამდაგვარად, სქესის კვლავმინიჭების სუბსიდირებული ოპერაციისთვის კვალიფიკაცია დამოკიდებული იყო პროცესზე, რომელიც ახდენდა ტრანსსექსუალების პათოლოგიზებას, როგორც ადამიანების, რომლებიც იტანჯებოდნენ ისეთი მენტალური დაავადებებისგან, როგორც იყო, თავდაპირველად, „გენდერული დისფორია“, მოგვიანებით კი - „გენდერული იდენტობის აშლილობა“.

ექიმები და ფსიქოლოგები თავიანთ საკმაოდ დიდ ავტორიტეტს ავრცელებდნენ საკუთარ პაციენტებზე, ვინაიდან ისინი ასრულებდნენ ტრანსსექსუალებსა და მათი სქესის/გენდერული იდენტობების ფიზიკურ გამოხატვებს შორის გამტარების როლს. სქესის, გენდერისა და სექსუალობის ჰეტერონორმატიული კატეგორიების გაძლიერება მსგავსი ჩარევებით კარგად

არის დოკუმენტირებული; თუმცა, ამ დიაგნოზებისა და მკურნალობის რეკომენდაციების ეკონომიკური ასპექტები ნაკლებად კარგად არის გაანალიზებული¹⁵. ტრანსსექსუალი პაციენტების შეფასებით მათი ნიჭის, გამომუშავების პოტენციალის, განათლებისა და კლასობრივი წარმომავლობის მიხედვით, მედიცინის წარმომადგენლები ასევე აძლიერებდნენ ჰეგემონიურ დისკურსს მოქალაქეობისა და პროდუქტიულობის შესახებ, რომელიც ზურგს უმაგრებდა ეკონომიკას.

ტრანსსექსუალთა მკურნალობის სამედიცინო დისკურსში ქვეტექსტად ოთხი ეკონომიკური თემა იჩენს თავს. პირველი შეეხება ტრანსსექსუალი პაციენტების კლასობრივ წარმომავლობას. მედიცინის ექსპერტები მოითხოვდნენ დეტალურ ინფორმაციას ინდივიდისაგან ან მათი ოჯახებისაგან მათი კლასის შესახებ, რაც განისაზღვრებოდა მათი პროფესიითა და სოციალური სტატუსით. ეს ინფორმაცია ხშირად ჩნდება ექიმების სამედიცინო ჩანაწერებში, როდესაც ისინი ცდილობდნენ გენდერული არაკონფორმულობის მნიშვნელობის გაგებას. მაგალითად, „შემთხვევა 131“-ის დოკუმენტირებისას, რომელიც შეეხებოდა ქაუნთ სანდორს, ქალის სხეულის მქონე ადამიანს, რომელიც ცხოვრობდა როგორც მამაკაცი, რიჩარდ ვან კრაფტ-ებინგი აღნიშნავდა, რომ სანდორი „ძირძველი, კეთილშობილი და პატივსაცემი უნგრული ოჯახიდან“ იყო წარმოშობით¹⁶.

ამერიკელი სექსოლოგის დევიდ ო. კოლდუელის (1897-1959) ჩანაწერები გვაძლევს დამატებით მაგალითს იმისა, თუ როგორ თამაშობდა როლს კლასობრივი წარმომავლობა ექიმების მიერ ტრანსსექსუალობის გაგებაში. „ფსიქოპატურ ტრანსსექსუალობას“ კოლდუელი ახასიათებდა როგორც დაგვიანებულ განვითარებას, სექსუალურ უმწიფრობასა და უხამსობას. ადამიანის კლასობრივი პოზიცია ცხად როლს თამაშობდა მისთვის ამ აშლილობის გამწვავებაში; მიიჩნევდა რა, რომ ტრანსსექსუალობის პრევალენტობა უფრო მაღალი იყო „შემღებულ ოჯახებში“, მისი ახსნით, ღარიბებს, რომლებიც თავიანთთვის და თავიანთი ოჯახებისთვის წმინდაწყლის საჭიროებების მოძიების ვალდებულებებით იყვნენ დაკავებულები, ამგვარი „დევიანტური“ მიდრეკილებებისთვის დრო და განხორციელების საშუალებები არ ჰქონდათ. კოლდუელისთვის სიღარიბე ტრანსსექსუალიზმის შემაკავებელი ფაქტორი იყო. კავშირი გენდერული არაკონფორმულობის გამოხატვასა და კლასობრივ პოზიციას შორის კოლდუელს კიდევ ერთხელ აქვს დემონსტრირებული თავის ჩანაწერებში „ერლიზე“, ქალიდან მამაკაც (FTM) ტრანსსექსუალ პაციენტზე, რომელსაც იგი აღწერდა როგორც გამოჩენილ და მდიდარ ოჯახში „ნორმალურ ქალად“ დაზადებულს. აღნიშნავდა რა, რომ ერლის ერთ-ერთი ნათესავი დედის მხრიდან იყო ექიმი, რომლის შვილიც იურისტი გახდა, ხოლო მისი ბაბუა მამის მხრიდან პოლიტიკოსა და საჯარო საქმიანობაში იყო ჩართული, კოლდუელი ერლის ინტერპრეტირებდა, როგორც პიროვნებას, რომელიც ცხოვრებას ფლანგავდა; სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, მას მიაჩნდა, რომ ერლის პოტენციალი, განვითარებინა ნიჭი და სარგებელი მოეტანა საზოგადოებისათვის ფუჭად იხარჯებოდა, ვინაიდან მან თავისი მასკულინური იდენტობის გამოხატვაზე მოახდინა ზედმეტი ფიქსაცია.

კოლდუელი ასევე მიიჩნევდა, რომ ერლის ასეთი ფიქსაცია იდენტობაზე, დიდი ალბათობით, მისი კრიმინალურ ქმედებებში ჩართვით დასრულდებოდა¹⁷.

კლასობრივი დისციპლინა აქცენტირებული იყო სამედიცინო ლიტერატურაშიც. გენდერულად არაკონფორმული ინდივიდების უმრავლესობა, რომლებიც ექსპერტებისაგან არსებით დახმარებას იღებდნენ, იყვნენ თეთრკანიანი, არა შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე, მამაკაციდან ქალზე (MTF) ტრანს ადამიანები, რომელთაც უფრო მეტად ჰქონდათ ფინანსური შესაძლებლობა სამედიცინო ტრანზიციისათვის. აღნიშნული კლასობრივი პოზიცია იქცა მნიშვნელოვან კომპონენტად ტრანსსექსუალური იდენტობების პათოლოგიზაციაში. სწორედ აქ გადაიკვეთება პროდუქტიული სხეული პათოლოგიასთან, როგორც მადისციპლინირებელ ტექნიკასთან. იმ ექიმების მოტივაცია, რომლებიც ადამიანის სქესის გამოსაცვლელად სამედიცინო ჩარევის წინააღმდეგნი იყვნენ, ძირითადად, განპირობებული იყო მათი რწმენით, რომ ამგვარი ტრანზიციით ფუჭად დაიკარგებოდა საშუალო კლასის, (სავარაუდოდ) არაშეზღუდული შესაძლებლობის მქონე მამაკაცის შრომითი და ქალების (რე)პროდუქტიული პოტენციალი. იმის გამო, რომ ინდივიდუალური შრომით მიღებული ეკონომიკური სარგებელი მათ სოციალური წუხილის საგნად ესმოდათ, სამედიცინო სფეროს ზოგიერთი პროფესიონალი უარს ამბობდა სამედიცინო ჩარევებზე, რომელსაც შესაძლოა ქმედითი სხეულები დაეზიანებინა.

ტრანსსექსუალთა დისციპლინირება, ნაწილობრივ, იმის გამო ხდებოდა, რომ მათი სქესობრივი/გენდერული არაკონფორმულობა არღვევდა საზოგადოებრივი ქცევის კოდექსს, რომელსაც წვლილი უნდა შეეტანა ეკონომიკურ განვითარებასა და საშინაო ეკონომიკის გლობალურ ზრდაში. სხვა მოქალაქეთა მსგავსად, ხშირად, ექიმებსაც გათავისებული ჰქონდათ საშუალო და მაღალი სოციალური კლასების მოლოდინები, რომელიც ზურგს უმაგრებდა პროდუქტიულობის ჰეგემონიურ დისკურსს. ჰიპოკრატეს ფიცი, რომ ემკურნალათ ინდივიდუალური პაციენტებისათვის, სცდებოდა მათ პროფესიულ ვალდებულებას და უფრო ფართო სამოქალაქო ვალდებულებაზე ფოკუსირდებოდა. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ექიმებს თავიანთი პროფესიული ვალდებულება, რომ ემკურნალათ ინდივიდებისათვის, ესმოდათ როგორც ნაწილი უფრო ფართო იმპერატივისა, რომლის მიხედვითაც, მათ უნდა ემოქმედათ როგორც მორალურ, ღირსეულ მოქალაქეებს. მათი როგორც ექიმების ღირებულება მდგომარეობდა ერის გაჯანსაღებაში შეტანილ წვლილში. იმ ექიმების შემთხვევაში, ვინც მტკიცედ ამბობდა უარს ჩართულიყო სამედიცინო ტრანზიციის პროცესში, ეს წვლილი აღქმული იყო როგორც ნორმატიულად სქესირებული და გენდერირებული სხეულების (ე.ი. ბიოლოგიურ დონეზე გენეტიკურად განსაზღვრული) როგორც პროდუქტიული სხეულების რელეგიტიმიზაცია.

კლასობრივი დისციპლინის ეს სქესობრივი/გენდერული განზომილებები ცხადად იყო განმარტებული კოლდუელთან, რომელიც ხაზს უსვამდა ექიმების სამოქალაქო ვალდებულებას, რომ უზრუნველყოთ ერის სიჯანსაღე მისი ჯანმრთელი (რე)პროდუქციის უნარის მქონე სხეულებით მომარაგებით. კოლდუელისათვის ეს სოციალური

პასუხისმგებლობა აღემატებოდა ყველა სხვა ფაქტორს, მათ შორის, ტრანსსექსუალი პაციენტების თვით-იდენტობას, რომელთა სქესის/გენდერის გაგებასაც იგი საზოგადოებისათვის დესტრუქციულად განიხილავდა. ტრანსსექსუალ ინდივიდს, რომელიც მას მიმართავდა ან მისგან ითხოვდა სამედიცინო დახმარებას, იგი განიხილავდა როგორც ეთიკური, კანონმორჩილი მოქალაქეობისადმი მტრულად განწყობილს; 1949 წელს, ის წერდა, რომ „ფსიქიკა უკვე დასნეულებულია, გონებრივი სიჯანსაღე კი შერყეული, როდესაც ინდივიდს უვითარდება დაუძლეველი სურვილი, მოიცილოს თავისი ბუნებრივი ორგანოები და თავისი გიჟური სურვილები სხვათა უფლებების წინ დააყენოს¹⁸.“ კოლდუელი იმდენად მტკიცედ იყო დარწმუნებული, რომ სქესის კვლავმინიჭების ოპერაცია მუტილაციას ნიშნავდა, რომ ამტკიცებდა „ექიმის მხრიდან კრიმინალური აქტის ჩადენა იქნება ჯანმრთელი ორგანოების ამოღება¹⁹.“ ქირურგიული ჩარევის კრიმინალური ბუნება კოლდუელისთვის გამყარებული იყო რწმენით, რომ ოპერაციის ჩატარება ტრანსსექსუალის სხეულზე იყო (ჰეტერო)სექსუალური სიცოცხლის უნარების მოსპობა, რეპორდუქციული პოტენციალის ფუჭად დაკარგვის მეშვეობით²⁰.

მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ ის ექსპერტებიც კი, ვინც ტრანსსექსუალობის მკურნალობისას მხარს უჭერდა სამედიცინო ჩარევას, ახმოვანებდნენ კლასობრივ დისციპლინას. იმ კოლეგებისაგან განსხვავებით, რომლებიც ტრანზიციის პროცესში ჩარევაზე უარის თქმით აძლიერებდნენ სქესობრივი/გენდერული სხეულების როგორც პროდუქტიული სუბიექტების ჰეგემონიას, ექიმებს, რომლებიც ადვოკატირებას უწევდნენ „სქესის კვლავმინიჭებას“ ჰორმონალური თერაპიითა და ოპერაციებით, წვლილი შეჰქონდათ ერის ეკონომიკურ სიჯანსაღეში მუშა სხეულების კონსტრუირებით. ვინაიდან ე.წ დისფორიულ მდგომარეობას ფსიქოთერაპიისადმი რეზისტენტულად მიიჩნევდნენ, სამედიცინო სფეროს ექსპერტები საჭიროდ თვლიდნენ ფიზიოლოგიურ ინტერვენციას, რათა შეექმნათ სქესირებული სხეული, რომელიც ტრანსსექსუალთა თვითაღქმას შეესაბამებოდა. ამგვარ ჰორმონალურ და ქირურგიულ ტრანსფორმაციას ისინი ამყარებდნენ სოციალური კონტექსტით, რომლის მიხედვითაც, ინდივიდთა ეროვნული ღირებულებაც, ნაწილობრივ, მათი წარმოებისუნარიანობის უნარით განისაზღვრებოდა.

მაშინ, როდესაც ტრანს მკვლევრები გვთავაზობენ საინტერესო ანალიზს იმ მაკონტროლებელი ფუნქციისა, რომელიც სამედიცინო სფეროს სპეციალისტებს ჰქონდათ სქესის/გენდერის ჰეტერონორმატიული კატეგორიების შენარჩუნებისას, ისინი ნაკლებ ყურადღებას უთმობენ იმას, თუ როგორ ესმოდათ აღნიშნულ სპეციალისტებს ეს კატეგორიები ეკონომიკურ წარმოებასთან მიმართებაში. პროსერი, მაგალითად, ყურადღებას ამახვილებს სქესის/გენდერის ჰეგემონიური კატეგორიების კონსტრუირებაზე დიაგნოსტიკური კრიტერიუმებისა და ტრანსსექსუალთა წინაშე არსებული მოთხოვნების მიხედვით, რომელიც წინ უსწრებდა ჰორმონალურ თერაპიასა და სქესის კვლავმინიჭების ოპერაციას²¹. იგი განმარტავს, რომ „ტრანსსექსუალთა ნარატივიზაცია აუცილებლად წინ უსწრებდა, ვინმესათვის ტრანსსექსუალობის დიაგნოზის დასმას; ავტობიოგრაფია იყო

ტრანსსექსუალობის შემოთავაზებული სიმპტომი²².“ პროსერი განმარტავს, რომ მედიცინის სპეციალისტები აანალიზებდნენ ასეთ ნარატივებს, რათა დარწმუნებულიყვნენ, რომ ქცევის სავარაუდოდ სათანადო გენდერული ნორმები კარგად იყო გაგებული. სხვა მკვლევრები კი პრობლემას ხედავენ გენდერული იდენტობის კლინიკების მიერ ჰეტეროსექსუალობის გაძლიერებაში: მაშინ, როდესაც ტრანსსექსუალებისგან ითხოვდნენ, რომ მათ გაემჟღავნებინათ თავიანთი ყველანაირი ჰეტეროსექსუალური ფანტაზია, სქესის კვლავმინიჭებამდე მათ ეკრძალებოდათ, რომ ემოქმედათ აღნიშნული ფანტაზიების მიხედვით²³. როგორც ჯეისონ კრომული განმარტავს, ექიმები აკონტროლებდნენ ჰეტეროსექსუალური სუბიექტების წარმოებას გვი, ლესბოსელი და ბისექსუალი ტრანსსექსუალებისთვის ოპერაციაზე უარის თქმით²⁴.

მეტიც, პოსტ-ტრანზიციის ეტაპზე მყოფი ტრანსსექსუალების კაცურობისა და ქალურობის შეფასება, ნაწილობრივ, მათი მწარმოებელუნარიანობის მიხედვით ხდებოდა. შეფასება კეთდებოდა ინდივიდის სამუშაო ძალის მიერ ეკონომიკაში შეტანილი რეალური წვლილის მიხედვით. „რეალური ცხოვრების ტესტის“ ეკონომიკური ელემენტი ამისი კარგი ილუსტრაციაა. როგორც ბენჯამინის *ზრუნვის სტანდარტების* ერთ-ერთი უმთავრესი ნაწილი, იმის განსასაზღვრად თუ რა ტიპის ფსიქიკური ან სოციალური გამოწვევები შეიძლება შეხვედროდა ტრანსსექსუალ პაციენტს, რეალური ცხოვრების ტესტების ადმინისტრირებას გენდერული იდენტობის კლინიკები ატარებდნენ, რათა ზედამხედველობა გაეწიათ ტრანსსექსუალი პაციენტებისათვის, შეეძლოთ თუ არა მათ, რომ სრულყოფილად ეცხოვრათ როგორც საწინააღმდეგო სქესის ცხად წარმომადგენლებს. თუკი ეს ძალისხმევა წარმატებულად ჩაითვლებოდა ექიმთა და ფსიქოლოგთა გუნდის მიერ, რომელიც ამ შემთხვევის მართვაში იყო ჩართული, ინდივიდს ჰორმონალური თერაპიისა და სქესის კვლავმინიჭების ოპერაციის ნებას რთავდნენ. რეალური ცხოვრების ტესტები ფუნქციონირებდა როგორც გამძლეობის მკაცრი შემფასებელი, რომელიც ტრანსსექსუალთა დისციპლინირებას მათი სქესის/გენდერის არაკონფორმულობის როგორც პრობლემურისა და არანორმალურის გამეორებით ახდენდა²⁵. ტრანსსექსუალები იძულებულნი იყვნენ, რომ რეალური ცხოვრების ტესტები გაეცლოთ, ვიდრე ჰორმონალური თერაპია შეეცვლიდა მათ გარეგნობას და გაუიოლებდა მათ ქალად ან კაცად ყოფნას. სამედიცინო დარგის ექსპერტებს სჯეროდათ, რომ თუკი ინდივიდი წარმატებით გადალახავდა რეალური ცხოვრების ტესტების თანმდევ ყოველდღიურ ძალადობასა და დისკრიმინაციას, ეს იქნებოდა ნიშანი მათი გულწრფელი მისწრაფებისა ტრანზიციისადმი და ამის გამო, ისინი დაიმსახურებდნენ ტრანსსექსუალის დიაგნოზს.

მნიშვნელოვანია იმის გააზრება, რომ რეალური ცხოვრების ტესტებს ჰქონდა ეკონომიკური კომპონენტიც, რისი მხოლოდ სქესის/გენდერის სიმტკიცის გავარჯიშებად კონცეპტუალიზაციაც შეუძლებელია; ტესტი ასევე მონიტორინგს უწევდა ოპერაციის შემდგომი სუბიექტების კარიერულ შესაძლებლობებს მომავალში. რეალური ცხოვრების ტესტებში ჩადებული იყო ეკონომიკური რეაბილიტაციის ასპექტი, რომელიც მოითხოვდა

ტრანსსექსუალი პაციენტისაგან, რომ იგი დასაქმებული ყოფილიყო, როდესაც ის სრულად იცხოვრებდა თვითიდენტიფიცირებული სქესით/გენდერით²⁶. მიუხედავად სამედიცინო ექსპერტების პირადი განზრახვებისა, რეალური ცხოვრების ტესტის დასაქმების მოთხოვნა ლეგიტიმიზებას უკეთებდა სქესის/გენდერის ნიშნით სამუშაოს დაყოფას, რაც ზურგს უმაგრებდა გენდერის გამოყენებას მაქსიმალური მოგების მისაღებად.

მეორე მსოფლიო ომის შემდგომი პერიოდის ჰეტერონორმატიულ კონტექსტში, მამაკაცის სხეულის ეკონომიკური ნაყოფიერება აღნიშნავდა მის „ავთენტურ“ კაცობას. FTM ტრანსსექსუალების ზოგიერთი კლინიკური გაგება უფრო და უფრო ნათელს ხდიდა ნაგულისხმევ კავშირს ნამდვილ კაცობასა და წარმოების უნარს შორის. ბევრი FTM ტრანსსექსუალის სურვილი, რომ თავიანთი მასკულიზაციის დემონსტრირება მოეხდინათ შრომის ბაზარზე თავდაუზოგავი მონაწილეობით, წინ უსწრებდა მათი მასკულიზაციის არანორმატიულ, არარეპროდუქციულ განსხეულებას. ცნობილი სექსოლოგის ჯონ მანის მიხედვით,

ტრანსსექსუალიზმის სპეციალისტებში არსებობს ზოგადი კონსენსუსი, რომ ქალიდან კაცზე ტრანსსექსუალიზმი არ არის კაციდან ქალზე ტრანსსექსუალიზმის ზუსტი ჰომოლოგია. მაშინ, როდესაც კაციდან ქალზე ტრანსსექსუალის გენდერულ კოდში ჭარბობს ყურადღების მიმპყრობი ვამპი, და არა თავდადებული მადონა, ქალიდან კაცზე ტრანსსექსუალის მასკულიზირ გენდერულ კოდში უფრო მეტადაა ჩადებული საიმედო ოჯახის მარჩენალი და არა უყაირათო მექალთანე. ევროპის, ამერიკისა და ინგლისურ ენაზე მოსაუბრე სამყაროს მასშტაბით, ტრანსსექსუალიზმის კლინიციკლები თანხმდებიან, რომ სქესის კლავმინიჭების შემდგომ წარმატებულად დამალული ცხოვრება უფრო ხშირია ქალიდან კაცზე კლავმინიჭებისას, ვიდრე კაციდან ქალზე კლავმინიჭებისას, მიუხედავად იმისა, რომ წარმატების შემთხვევაშიც კი, ქალიდან კაცზე სქესის კლავმინიჭება კვლავაც ტოვებს განუხორციელებელ სურვილს, კერძოდ ერეგირებული პენისის ქონას.²⁷

მანისა და სხვა მედიკოსებისთვის სქესის/გენდერის ბინარულმა სისტემამ ბუნებრივად გააუფასურა ქალად ყოფნა, ისევე როგორც სხვა არანორმატიული მასკულიზაციები (ე.ი. ფემინური გეი კაცები ან FTM ტრანსსექსუალები, რომლებიც მამაკაცებად არ ითვლებიან). ეს სქესზე/გენდერზე დაფუძნებული დეგრადაცია, რამაც წარმოშვა სისტემური ჩაგვრა, მხოლოდ სამთავრობო და ინსტიტუციური ბიუროკრატის პრაქტიკა არ იყო. იგი შეითვისა კაპიტალისტური წარმოების სფეროებმაც და სწორედ ამ საქონელწარმოების ადგილებში შეგვიძლია დავინახოთ ექსპლოატაციისა და დომინაციის ურთიერთობათა შერწყმა. ჩაგრული სქესობრივი/გენდერული და სექსუალური უმცირესობები როგორებიც იყვნენ ქალები, ტრანს ადამიანები, გეები და ლესბოსელები ყოველთვის ჭარბად იყვნენ წარმოდგენილნი შრომის ბაზრის დაბალხელფასიან, ნახევარგანაკვეთიან, არაპროფკავშირულ და პრეკარიულ სექტორებში.²⁸

ამგვარი გენდერული ურთიერთობების ნატურალიზაცია ასახულია იმ ექიმთა ჩანაწერებში, რომლებიც აღწერენ თუ როგორ განსჯიდნენ ისინი თავიანთი პაციენტების მიერ საკუთარი თავების გარკვეული სქესის/გენდერული იდენტობებისადმი მიკუთვნებულობაზე მტკიცების „ავთენტურობას“. მაგალითად, გავლენიანი სექსოლოგი ჰარი ბენჯამინი კაციდან ქალზე ტრანს პაციენტებს ეკითხებოდა, ანალიზებდნენ თუ არა ისინი, რომ მათ სავარაუდოდ მოუწევდათ თავიანთ პროფესიებზე უარის თქმა და გაცილებით უფრო დაბალი სტატუსია და ხელფასის მქონე სამსახურების ქონა მოუხდებოდათ ქალების მსგავსად²⁹. მათი სქესის კვლავმინიჭების წარმატებულობა, ნაწილობრივ, იზომებოდა მათი თვითკმაყოფილებით (ფემინურობის იდეალური ნიშანი) და მათი მზაობით, რომ ასიმულირება მოეხდინათ ამ გენდერირებულ და ექსპლოატაციურ ურთიერთობებში.

სოციალური პარაზიტოზი არის შემდეგი თემა სამედიცინო ლიტერატურაში, რომელიც აჩვენებს კავშირს სიმდიდრის დაგროვების პროცესსა და პროდუქტიული სხეულების კონსტრუირებას შორის. ეს საკითხიც ცხადყოფს კავშირებს, რომელიც არსებობდა ტრანსსექსუალობას როგორც პათოლოგიას, მოქალაქეობის დისკურსებსა და ერის ეკონომიკურ კეთილდღეობას შორის. ხშირად, მედიცინის სპეციალისტები ტრანსსექსუალიზმს განიხილავდნენ როგორც მენტალურ შეზღუდულობას - სქესის/გენდერული იდენტობებითა და მათი გამოხატვებით შეპყრობილობას, რომელიც ხელს უშლიდა ტრანსსექსუალებს, რომ საზოგადოებისათვის სარგებელი მოეტანათ. ისინი ტრანსსექსუალს როგორც საშიშსა და საფრთხის მომტანს აღიქვამდნენ. კოლდუელის ნაწერები არის ტრანსსექსუალობის ამგვარი დამამცირებელი კონცეპტუალიზების მაგალითი. „პარაზიტოზმს“ იგი ფსიქოპათოლოგიის ერთ-ერთ მახასიათებლად მიიჩნევდა და ამ თვისებას როგორც გულისამრევს მონიშნავდა, თავის დისკუსიაში „psychopathia transsexualis“³⁰. კოლდუელი ახასიათებდა ტრანსსექსუალებს როგორც „სქესობრივად დესტრუქციულებს“ და ამ დესტრუქციას ის სოციალურ აქტად აფასებდა. ისინი, ვინც იტანჯებოდნენ ამ „საკუთარი თავის მოძულე ფსიქოზით ... მიმართავენ დესტრუქციას საკუთარი თავებისადმი, რასაც შემდეგ საზოგადოებაზეც ავრცელებენ, იქცევიან რა ტვირთად მისთვის.“³¹ კოლდუელი ტრანსსექსუალებს საზოგადოების ტვირთად განიხილავდა ნაწილობრივ იმის გამოც, რომ მისი თქმით, ისინი უარს ამბობდნენ შრომის ეკონომიაში მონაწილეობაზე. ზემონახსენები ერლის შემთხვევასთან დაკავშირებით, კოლდუელი წერს: „ახლა უკვე ვიწყებდით ნამდვილი ერლის შესახებ რაღაცის სწავლას. ჩვენ ვიცოდით რომ მისი [sic] ამბიცია იყო პარაზიტულად ცხოვრება. ის [sic] არ იმუშავებდა.“³²

მედიცინის პროფესიონალების წუხილი სოციალური პარაზიტოზის შესახებ სცდებოდა დასაქმების სფეროს; ბევრს სჯეროდა, რომ გენდერულად არაკონფორმული ინდივიდების მიდრეკილება სოციალურად დამოკიდებულად ყოფნაზე, თავს იჩენდა წურბელებივით საჯარო რესურსების გაწოვაზე, განსაკუთრებით კი, სახელმწიფოსგან დაფინანსებულ ინსტიტუციებში, როგორებიც იყო ციხეები და ფსიქიატრიული ჰოსპიტალები. კოლდუელი ერთ-ერთ გენდერულად არაკონფორმულ ადამიანს, რომელიც საკუთარი თავის

იდენტიფიცირებას ახდენდა როგორც ფარული გეი და ტრანსვესტიტი, ურჩევდა, რომ ეცხოვრა საკუთარი იდენტობის საწინააღმდეგოდ საზოგადოების გულისათვის. კოლდუელი განმარტავდა, რომ „თუკი ის გააგრძელებს ცხოვრებას იმგვარად, რომ ღიად არ გაანაწყენებს საზოგადოებას, ის გაცილებით უფრო ღირებული მოქალაქე იქნება, ვიდრე ასობით (ან ათასობით) სხვა, რომლებიც, ვინაიდან შეგუებისათვის ფსიქოლოგიურად არ არიან მზად, საბოლოო ჯამში, საჯარო ინსტიტუტებში ხვდებიან.“³³

ექიმები, რომლებიც კიდევ უფრო განამტკიცებდნენ ნაგულისხმევ ცოდნას, რომ სქესი არის უცვლელი, მხარს უჭერდნენ სადამსჯელო ღონისძიებებს, როდესაც ტრანსსექსუალები რჩებოდნენ შეუვალელები თავიანთი არჩეული სქესის/გენდერის გამოხატვისას. მათ სჯეროდათ, რომ დისციპლინური ღონისძიებები არამხოლოდ გენდერულად არაკონფორმულ ადამიანებს მოუტანდა ემოციურ სტაბილურობას, არამედ ამ ზომებს გამაჯანსაღებელი ეფექტი ექნებოდა საზოგადოებაზეც. ერთ-ერთი ოჯახის თხოვნაზე, მიეცა რჩევა მათი ნათესავი FTM ტრანსსექსუალის შესახებ, კოლდუელმა გენდერულად არაკონფორმულობა წარმოაჩინა, როგორც პათოლოგიური მოვლენა, რომელსაც, სავარაუდოდ, მოჰყვებოდა ნეგატიური სოციალური შედეგები. მან ოჯახს სასჯელის სახედ ამ ახალგაზრდისათვის მატერიალური რესურსების მიცემის შეწყვეტა ურჩია. კოლდუელი ამტკიცებდა, რომ ტრანსსექსუალის მოწყვლადობის გაზრდა საბოლოოდ პროდუქტიული სხეულის ჩამოყალიბებით დასრულდებოდა:

ახალგაზრდა ქალი [sic] უნდა დატოვოთ საკუთარ თავთან მარტო და შეუწყვიტოთ ფინანსური მხარდაჭერა ... შედეგი შესაძლოა უსიამოვნო იყოს რამდენიმე ადამიანისათვის, მაგრამ შორ პერსპექტივაში, ეს იქნება საუკეთესო გამოსავალი ყველასთვის, ვისაც მასზე გული შესტკივა, და ამაში შეიძლება ვიგულისხმოთ მთლიანად საზოგადოებაც. როგორც ეს ჯიუტ ადამიანებზეა ნათქვამი, ყოველთვის არსებობს იმის შესაძლებლობა, რომ ეს ინდივიდები დადინჯდნენ დროთა განმავლობაში და შეეგუონ გარემოს, რათა თავიდან აირიდონ სერიოზული სოციალური პრობლემები³⁴.

კრიტიკული ანალიზი იმისა, თუ როგორ იყო ტრანსსექსუალიზმი როგორც სქესობრივი/გენდერული არაკონფორმულობის კატეგორია იზოლირებული სხვა გენდერულად არანორმატიული იდენტობებისაგან, როგორცაა ტრანსვესტიზმი (ამჟამად როგორც მას უწოდებენ „ქროს-დრესინგი“), ცხადყოფს კონკრეტული მწარმოებლური ლოგიკის არსებობას და იმ მნიშვნელოვან როლს, რომელსაც ისინი ასრულებდნენ ტრანსსექსუალობის მკურნალობისას სამედიცინო მიდგომებში. კოლდუელისა და ბენჯამინის მსგავსი ექიმებისათვის ქროს-დრესინგი არ იყო საფრთხე, ვინაიდან ის უფრო ეროტიკულ ფექტიმად იყო გაგებული. მედიცინის წარმომადგენლები თვლიდნენ, რომ ბევრი ქროს-დრესერი იყო ჰეტეროსექსუალი და პროფესიონალი, ხშირად ბედნიერ ქორწინებაში მყოფი, სტაბილური შემოსავლით. მათი სურვილი, რომ მიეღოთ სიამოვნება ქალური სამოსელის ჩაცმით, ინტერპრეტირებული იყო როგორც კერძო სივრცეებში ადვილად მოთავსებადი

(საკუთარ სახლებში ან სხვა ქროს-დრესერების შეკრებებზე). ბენჯამინი განმარტავდა, რომ „ტიპური ან ნამდვილი ტრანსვესტიტი არის აბსოლუტურად უსაფრთხო საზოგადოებისათვის. იგი სექსუალურ სიამოვნებას და ემოციურ კმაყოფილებას მკაცრად სიმარტოვეში იღებს³⁵.“ ბენჯამინისა და სხვა სექსოლოგებისთვის, ქროს-დრესინგი წარმოადგენდა არანორმატიულად გენდერირებულ პრაქტიკას, რომელიც შეეხება ინდივიდის იდენტობის კონკრეტულ ასპექტს, და არ არის ყოვლისმომცველი მისწრაფება, რომელიც წინააღმდეგობაში მოდის ინდივიდის უნართან, შეასრულოს ქმრის, მამის ანდა მუშის როლი.

ტრანსსექსუალობის შემთხვევაში კი, ეს ასე სულაც არ იყო. ექიმები ტრანსსექსუალ ინდივიდებს აღწერდნენ იმ აუცილებლობასთან მიმართებაში, რომ მათი სხეულებრივი სქესი და გენდერული იდენტობა თანხვედრაში უნდა ყოფილიყო. ამიტომაც, სამედიცინო ექსპერტებში არსებობდა გენდერულად არაკონფორმულ იდენტობებს შორის იერარქია, და ამ ტაქსონომიის ყველაზე ქვემოთ მდგომ ეშელონებში ტრანსსექსუალები ხვდებოდნენ. სქესის ცვალებადობასთან დაკავშირებით მათი შეხედულებებისა და ტრანზიციისადმი მათი სამეცნიერო დამოკიდებულების მიუხედავად, სამედიცინო სფეროს პროფესიონალების უმეტესობა ტრანსსექსუალების კლასიფიცირებას ახდენდა როგორც ყველაზე მეტად დაზარალებულებისა - და დამზარალებლებისა - გენდერულად არანორმატიულ ინდივიდებს შორის. ფსიქოლოგებისაგან ნასესხები ტერმინების გამოყენებით, ექიმები, ხშირად, აკნინებდნენ ტრანსსექსუალებს როგორც ნარცისებს, დესტრუქციულებსა და საკუთარი თავის სიძულვილით შეპყრობილებს³⁶. ეს დახასიათება სცდებოდა ინდივიდუალური არანორმალურობის ჩარჩოებს და სოციალურად კოროზიული გადახრის მიმანიშნებელი იყო.

სამედიცინო ლიტერატურის კითხვისას, ცხადი ხდება დომინანტი შეხედულება, რომ ტრანსსექსუალობა, რომელიც მენტალურ აშლილობად არის წარმოჩენილი, გარდაქმნის სხეულს არაპროდუქტიულად. ამ ლიტერატურის მიხედვით, ტრანსსექსუალთა სქესით/გენდერით „შეპყრობილობა“ აკნინებდა მათ პროდუქტიულობას და აქცევდა მათ დამოკიდებულებად. ტრანსსექსუალი ტვირთად უფრო აწვებოდა საზოგადოებას, ვიდრე კონტრიბუცია შეჰქონდა მასში. ამგვარად, გაჯანსაღების უფრო ფართო მოვალეობის გათვალისწინებით, ექიმებისთვის შეუწყნარებელი იყო ტრანსსექსუალად ცხოვრების გადაწყვეტილება. ისინი ამტკიცებდნენ, რომ თუკი ტრანსსექსუალის მკურნალობა არ მოხდებოდა, ამ აშლილობას სავარაუდოდ დამანგრეველი ზეგავლენა ექნებოდა ტრანსსექსუალ ინდივიდზე. სამედიცინო კომენტარები, მათ შორის კოლდუელისა და ბენჯამინის, გენდერულად არაკონფორმული ინდივიდების წინაშე არსებულ პრობლემებს განმარტავდა - მათ შორის დეპრესიას, წამალდამოკიდებულებას და თვით-მუტილაციას - არა როგორც პერსონალურ გამოვლინებებს განუხორციელებელი სურვილებისა, რომელიც თან ახლავს ინდივიდის სქესობრივ/გენდერულ იდენტობას, არამედ როგორც სოციალური და ეკონომიკური საფრთხის გამოვლინებას, რასაც ასეთი ინდივიდი უქადდა ფართო საზოგადოებას. ეკონომიკური პროდუქტიულობის დისკურსებმა წვლილი შეიტანეს ტრანსსექსუალობის დეგრადირებასა და ტრანსსექსუალი ინდივიდების სისტემურ ამოშლაში.

ჰეტერონორმატიულ კაპიტალისტურ საზოგადოებაში, რომელიც ორგანიზდება ბინარული სქესის/გენდერისა და ექსპლოატაციური შრომის წესზე, ტრანსსექსუალობამ ვერ იმუშავა.

ტრანს წინააღმდეგობის ინიცირება: ტრანსსექსუალობამ შესაძლოა იმუშაოს!

ტრანსსექსუალური სუბიექტურობების შექმნა მრავალგანზომილებიანი პროცესია, რომელიც ამოიზრდება დომინანტ სოციალურ ინსტიტუციებთან კონტაქტში. ამგვარად, ტრანსსექსუალები არ არიან მხოლოდ და მხოლოდ გარეგან ძალაუფლებათა მსხვერპლები. ისინი ითავისებენ ძალაუფლებას და მონაწილეობენ აქტიურად მადისციპლინირებელ ტექნიკებში, რაც ტრანსსექსუალურ სხეულს ანიჭებს პროდუქტიულის მნიშვნელობას. მცდელობებს, რომელთა მეშვეობითაც ტრანსსექსუალი ადამიანები ცდილობენ თავიანთი სქესის/გენდერის იდენტობებისა და სხეულებრივი გამოხატვების ვალიდაციას, აქვს ეკონომიკური კომპონენტები. ტრანსსექსუალთა ხმის გაჩენას აკადემიაში თუ მის მიღმა თან ახლდა ჰეგემონიური სოციოეკონომიკური და პოლიტიკური დისკურსების ექო, რომელსაც ფესვები მოქალაქეობის როგორც მომუშავე სხეულების კონცეპტუალიზაციაში ჰქონდა გადგმული. გარკვეული თვალსაზრისით, ეს თანხმობაშია მედიცინის პრაქტიკოსთა წუხილებთან ტრანსსექსუალთა სხეულების პრაქტიკულ შესაძლებლობებზე, რასაც მათი როგორც პასუხისმგებლიანი მოქალაქეების არსებობაზე აქვს გავლენა. თავიანთი სქესის/გენდერის იდენტობების არტიკულირებას ტრანსსექსუალებიც ახდენენ ისეთი გაგებით, რომელიც სიმდიდრის დაგროვების ლოგიკითაა ნასაზრდოები. (ტრანს) მოქალაქეობასთან დაკავშირებით, მკვლევარი არენ აიზურა მიიჩნევს, რომ „აქ, მოქალაქეობა ნიშნავს პოპულაციაში ჩაკარგვას ... მაგრამ, ასევე, იმპერატივს იყო „სათანადო“ სახელმწიფოს თვალში: რომ გამრავლდე, იპოვო სათანადო სამსახური; ხელახალი ორიენტირება მოახერხოს ინდივიდის „განსხვავებულმა“ სხეულმა საკუთრების, ქონებისა [და] სიმდიდრის ნაციონალიზებულ ლტოლვის ნაკადში.³⁷“

აიზურას მოსაზრებები დემონსტრირებულია ტრანსსექსუალთა ბიოგრაფიებში, მაგალითად, რომელიც ამჟღავნებს ფარულ ვალდებულებას კაპიტალისტური წარმოების გენდერირებულ ლოგიკასთან. ხშირად, ეს ბიოგრაფიები დაწერილია გენდერული იდენტობის პროგრამებში ჩართული ტრანსსექსუალი პაციენტების მიერ, ტრანზიციის გავლისათვის „სასურველი“ დიაგნოზის მოსაპოვებლად. ამ ავტობიოგრაფიების მიღმა არსებული ეკონომიკური პროდუქტიულობის ლოგიკა გრამშიანულ „საღ აზრს“ უსადაგებს როგორც ექსპერტებს, ისე პაციენტებს. თუმცა, აქ საკითხი არ დგას, ეწერებიან თუ არა ტრანსსექსუალი ინდივიდები პროდუქტიული მოქალაქის ამ კონკრეტულ ცნებაში. გენდერული იდენტობის კლინიკების პაციენტებისათვის ზოგადად ცნობილი იყო, რომ მხოლოდ და მხოლოდ კონკრეტული ტრანსსექსუალური ნარატივი - ის, რომელიც ჰეგემონიურ და სქესი/გენდერის ჰეტერონორმატიულ კატეგორიებში ჩაეწერებოდა - მიიჩნეოდა ჭეშმარიტი ტრანსსექსუალიზმის გამოხატულებად³⁸. მიუხედავად იმისა, რომ ზოგიერთი ინდივიდი ამ

ურყევ ნარატივს მხოლოდ და მხოლოდ ფუნქციონალური მიზნებისთვის აწარმოებდა, მისი რეარტიკულაცია და ცირკულაცია შეესაბამება ტრანსსექსუალობის პროდუქტიული მოქალაქის დისკურსში მოხვედრის მიზანს.

მნიშვნელოვანია, რომ ეს ადრეული ბიოგრაფიები წავიკითხოთ ისე, რომ თან თვალი გვეჭიროს კავშირზე, რომელიც არსებობს ვითომდა სწორი გენდერული როლების გაძლიერებასა და ანაზღაურებადი შრომის ეკონომიკის სტრუქტურებს შორის. ასეთი კავშირები ხშირად დამალულია, ვინაიდან გენდერული იდენტობის კლინიკების კლიენტებს დასაქმება, ერთი შეხედვით, პირდაპირ არ მიემართებათ³⁹. მიუხედავად ამისა, სოციალური კონტრიბუციის შეტანის საჭიროება აისახება ხოლმე იმ ზოგად მოსაზრებებში, რომელშიც ტრანსსექსუალი ავტობიოგრაფიების მომავალ მისწრაფებებზეა საუბარი. სამედიცინო ტრანზიციის შემდგომი ცხოვრების შესახებ იმედები ხშირად გამოხატულია ასიმულატორული ტერმინებით. ეს ნაწერები აძლიერებენ წარმოდგენას, რომ ჭეშმარიტი ტრანსსექსუალები არიან ისინი, ვინც ეძებს მეინსტრიმ საზოგადოებაში ინტეგრაციას „ნორმალურ“ - და პროდუქტიულ - კაცად ან ქალად. თავის წიგნში „ტრანსსექსუალის ფენომენი“ (1966) ჰარი ბენჯამინი ციტირებს ტრანსსექსუალი ქალის ავტობიოგრაფიას, სადაც წერია, რომ „ჩვენ ვამჯობინებთ ნორმალურ [sic] ცხოვრებას და გვინდა, რომ ვიყოთ მიღებული ნორმალური საზოგადოების წრეებში, დავტკბეთ იმავე ლტოლვითა თუ სიამოვნებით, რითაც სხვები, იმაზე განსაკუთრებული ყურადღების გამახვილების გარეშე, რომ ჩვენ ვართ „ქვიარები“, რომლებიც ცდილობენ ნორმალური ადამიანების სამყაროში შეჭრას.“⁴⁰

თუკი ზემოთ მოყვანილი ციტატა ჰეტეროსექსუალობის პრივილეგირებას ახდენს, სხვა ტრანსსექსუალ ავტორებს უფრო ცხადად გამოაქვთ შუქზე ნორმალურობის ეკონომიკური ელემენტები. ტრანსსექსუალთა ადრეულ ბიოგრაფიებში ხშირად იყო საუბარი ეკონომიკური სირთულეების (ზოგჯერ, მარცხის) ტრანსსექსუალის შესახებ ტრანზიციამდე, რასაც მოსდევდა ხოლმე საზოგადოებაში ინტეგრაცია ტრანზიციის შემდგომ⁴¹. მაგალითად, კრისტინე იორგენსენი, ალბათ ყველაზე ცნობადი ტრანსსექსუალი 1950-იან წლებში, წერს საკუთარ იმედგაცრუებაზე, ვინაიდან ცხოვრობდა მოკრძალებულად, არასაკმარისი დაფასების მქონე კაცის ცხოვრებით, „რომელსაც არ შეემლო დაემკვიდრებინა ადგილი საზოგადოებაში, სადაც ის გამოიმუშავებდა საკმარის ფულს და წინ წაიწევდა ცხოვრებაში.“⁴² ტრანზიციის შემდგომ, აშშ-ში დაბრუნების მერე კი, მას წარმატებული კარიერა ჰქონდა როგორც საჯაროდ განცხადებულ ტრანსსექსუალს. მისი თვითაღქმა მიბმული იყო მისი ტრანსსექსუალობის მწარმოებლური პოტენციალის გაგებაზე. მაგალითად, ის აღწერდა მის მიწვევას საქველმოქმედო ღონისძიებებზე (ე.ი. მოხალისეობრივი სამუშაო), რათა დახმარებოდა საკუთარ თემს: „ჩემთვის ეს იყო შესაძლებლობა, საკუთარი თავისათვის დამემტკიცებინა, რომ ვიყავი საზოგადოებისთვის სასარგებლო წევრი ... რომ გამეწია ერთგვარი კონტრიბუცია.“⁴³ მედისონ სქვეარ გარდენზე მისვლისას, იორგენსენმა გაიხსენა, რომ „ჩემი მოკლე სიტყვა, რომლითაც მე მივმართე აუდიტორიას, იყო უბრალოდ ჩემი სიამაყის გამოხატვა ... და შესაძლებლობა, ვყოფილიყავი ნიუ-იორკის სასარგებლო მოქალაქე.“⁴⁴ ნაცვლად მოკრძალებული, სათანადო

წონის არ მქონე მამაკაცისა, რომელსაც არ შეეძლო კარიერისა და მობილობის მაღალ საფეხურზე წაწევა, იორგენსენი იქცა ფინანსურად დამოუკიდებელ და კოსმოპოლიტ ქალად, რომელიც მუშაობდა ღამის კლუბში კონფერანსიედ⁴⁵.

ტრანსსექსუალთა ბიოგრაფიების გარდა, კავშირს, რომელიც არსებობს ძალაუფლების გენდერირებულ განზომილებასა და ექსპლოატაციურ ეკონომიკურ წესს შორის აძლიერებს ტრანსსექსუალთა ცხოვრების შესწავლა. ანალიზისას, თუკი კრიტიკული პოლიტეკონომიის ლინზას მოვიშველიებთ, ვნახავთ, რომ აკადემიკოსები, რომლებიც ცდილობენ, აღმოფხვრან ტრანსსექსუალთა როგორც დევიანტების, არანორმალურების, კრიმინალებისა და სოციალურად დესტრუქციულებისა დახასიათება, შორსაც ვერ მიდიან იმ ექსპერტებისგან, რომლებიც ტრანსსექსუალებს სწორედ ასე ახასიათებდნენ. ტრანსსექსუალთა სოციალური ლეგიტიმიზაციის მოპოვების გადაუდებლობა ხშირად არ იძლევა საშუალებას, რომ ტრანსსექსუალთა სუბიექტურობების ფორმირების კრიტიკული თეორეტიზირება მოხდეს, არსებულ სოციოეკონომიკურ და პოლიტიკურ კონტექსტში. მაგალითად, გამოჩენილი ტრანს მკვლევრები და აქტივისტები, რომლებმაც ისტორიულ არგუმენტაციას დაუდეს საფუძველი ტოლერანტობისა და ტრანსსექსუალი ადამიანების ინტეგრაციის ადვოკატირებისას, ამ არგუმენტებს ისინი ხშირად აბამდნენ არსებულ სოციოეკონომიკურ ჩარჩოს, რომელიც პროდუქტიული მოქალაქის მოდელს მოითხოვს. ასეთი ლიტერატურა ცდილობს, გამოწვევის წინაშე დააყენოს მედიცინის სფეროს პროფესიონალთა მცდელობები, გააქრონ ტრანსსექსუალობა, თუმცა, ამას ის პროდუქტიული სხეულების კონსტრუირებით აკეთებს. ეს ლიტერატურა ცდილობს, განამტკიცოს ტრანსსექსუალობა როგორც ლეგიტიმური სქესი/გენდერული იდენტობა, ამ იდენტობის მწარმოებლური შესაძლებლობების დემონსტრირებით. მაგალითად, გავლენიან წიგნში *ტრანსგენდერი მებრძოლები*, ლესლი ფეინბერგი მიისწრაფის საზოგადოებისაკენ, სადაც წარსულის მსგავსად, ტრანს ადამიანებს „შეხედავენ პატივისცემით, როგორც ჩვენს საზოგადოებაში არსებითი წვლილის შემტანები.“⁴⁶ მკვლევრები, როგორცაა ჯეისონ კრომველი, მოიხმობენ ისტორიციზებულ გენდერულად არაკონფორმული ადამიანების ცხოვრებას, რათა დაასაბუთონ, რომ ეს ადამიანები, რომელთა განსხეულებული ცხოვრებაც არ ეწერებოდა ბინარული სქესის/გენდერის სისტემებში, დღეს რომ ცოცხლები იყვნენ, დიდი ალბათობით, ისინი ტრანსსექსუალად განსაზღვრავდნენ თავიანთ თავებს.

ორივე შემთხვევაში, ეს ავტორები ფოკუსირდებიან არა იმ შეუსაბამობაზე, რომელიც ისტორიული აქტორების სქესის/გენდერულ იდენტობასა და მათ ფიზიკურ განსხეულებას შორის არსებობს, არამედ მათი როგორც მშრომელი და პასუხისმგებლიანი მოქალაქეების კონტრიბუციაზე. ასეთი ისტორიული ნარატივები ხშირად საუბრობენ გენდერისა და ერის შერწყმაზე, ტრანს კაცების როგორც ჯარისკაცების შესახებ არსებული ანგარიშების მეშვეობით.⁴⁷ არქივში არსებული სხვა მცდელობები კონტრიბუციონისტულ მითითებებს ტრანსსექსუალების პროფესიულ კარიერაზე ფოკუსირებისას აკეთებს. უმეტეს შემთხვევაში, ავტორები აქცენტს აკეთებენ იმაზე თუ როგორ გარდაიცვალნენ ეს ისტორიული ფიგურები

როგორც კაცები ან ქალები, ვიდრე ავადმყოფობის ან სიკვდილისას არ აღმოაჩინეს მათი სხეულებრივი შეუთავსებლობის შესახებ. ასეთი ჩანაწერების კითხვისას, მესიჯი, რომელიც ადამიანმა შეიძლება მიიღოს არის ის, რომ „გენდერული შფოთვის“ ძიების ნაცვლად, ამ ისტორიულმა აქტორებმა თავიანთი ენერჯია პროფესიებსა და ოჯახებს მიუძღვნეს. ტრანს მკვლევრებიც ხშირად ვერ უძლებენ ცდუნებას და დიქტომიურ კატეგორიზაციების ფარგლებში მუშაობენ, რაც ეფექტურად ახდენს ჰეტეროპატრიარქალური და კაპიტალისტური ურთიერთობების ნორმალიზებას. როდესაც ისინი აგებენ ტრანსსექსუალთა როგორც სოციალური აღიარების ღირსებს სუბიექტურობებს, მკვლევრებიც და აქტივისტებიც, ხშირად, იყენებენ ისეთ ჰეგემონიურ ცნებებს, როგორიცაა „ნორმალური“, „ჯანმრთელი“, „არა შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე“ და „პროდუქტიული“. ვინაიდან ტრანსსექსუალები არ არიან არც არაჯანმრთელები და არც მენტალურად არასტაბილურები, ბევრი მათგანი პირიქით ავადმყოფს კურნავს, ისინი არ წარმოადგენენ საფრთხეს ქვეყნის უსაფრთხოებისთვის; ისინი იბრძვიან ომში, რათა დაიცვან თავიანთი ერი. ისინი არ არიან ხვრელები სისტემაში; ისინი არიან წარმატებული მუშები, რომლებსაც მიაქვთ სარჩო ოჯახებისთვის (არატიპურ შემთხვევაში კი, ისინი არიან ექსცენტრიული მილიარდელები, რომლებიც აფინანსებენ ისეთი ექიმების კვლევებს, როგორც იყო TFM ტრანსსექსუალი მილიონერი რიდ ერიკსონი, რომელიც ბენჯამინის კვლევებს აფინანსებდა)⁴⁸. ისინი არ არიან კლოუნები კარნავალზე; ისინი არიან წარმატებული მსახიობები⁴⁹.

ეს რეაქციონერული მიდგომა, რათა მიაღწიო ტრანს ხილვადობას, ხელმისაწვდომობასა და ინკლუზიას, არის პრობლემური. რომ ამოვაბრუნოთ დიქტომიები ისე, რომ არანორმალური გახდეს ნორმალური, არაპროდუქტიული პროდუქტიული, ხოლო არაკრეატიული არტისტული, ეს საშიში თესლის ჩარგვას გავს, რომელიც საფრთხეს შეუქმნის ტრანს თეორიასა და პოლიტიკას. ტრანს ადამიანების კონკრეტულად ასეთი გაგება პრივილეგიას ანიჭებს იმათ, ვისაც ტრანსსექსუალთა თემში აქვს პოტენციალი, რომ იქცეს პატივსაცემ სოციალურ სუბიექტად. უნდა გავაცნობიეროთ იმ ტრანსსექსუალი ინდივიდების არსებობა, რომლებიც გამორიცხულნი არიან როგორც სუბიექტები და აგრძელებენ ცხოვრებას საზოგადოების მიჯნაზე, მათ შორის, ფერადკანიანი ტრანსსექსუალები, ღარიბები, ისინი, ვისაც არ შეუძლიათ ან არ სურთ, რომ იყვნენ ანაზღაურებადი შრომის ეკონომიკის ნაწილი და ამიტომაც ყიდიან სექსს, ისევე როგორც ისინი, ვინც გამოკეტილები არიან ციხეებსა და ფსიქიკურ ინსტიტუციებში. მათი ნარატივები უმეტესწილად უთქმელი რჩება.

ნეოლიბერალური დაგროვების სტრატეგიები; თუ ტრანსსექსუალობა, Inc.

ახალი ათასწლეული აღინიშნა ისეთი ტრანს კვლევების კონცენტრირებით, რომელშიც ტრანს ადამიანები გახდნენ აკადემიური კვლევის სუბიექტები, ნაცვლად ობიექტად ყოფნისა.⁵⁰ ბევრი გაგებით, ტრანს მკვლევრები თავად სახავენ დღის წესრიგს, სამედიცინო სფეროს პროფესიონალების შემოთავაზებებზე კომენტირების ნაცვლად. მიუხედავად ამისა,

ლეგიტიმიზაციის საჭიროება, რომელიც ტრანს ადამიანების სოციალურ აღიარებას დააჩქარებს, განსაკუთრებით კი იმ ტრანსსექსუალების შემთხვევაში, რომლებსაც კლავიმიტიზებული სქესი აქვთ, კვლავაც გადაუდებლობად რჩება. ტრანსსექსუალ ადამიანებს ხშირად უწევთ იარსებონ მარგინალიზებული ცხოვრებით, რომელშიც მათ არ შეუძლიათ, რომ ჰქონდეთ გარანტირებული ლეგალური სამსახური, სახლი და დაიკმაყოფილონ სხვა ელემენტარული მოთხოვნილებები. გადაუდებლობა, მომდინარე იმ საზარელი გარემოებებიდან, რომელშიც ბევრი ტრანსსექსუალი ცხოვრობს, მოითხოვს ისეთ თეორიას, რომელიც შეცვლის სოციოეკონომიკური და პოლიტიკური კონტექსტის ისეთ კრიტიკულ ანალიზს, რომელიც ახდენს ტრანს სუბიექტურობების სტრუქტურირებას და ამცირებს მათ. აქ, მთავარი აქცენტი არანორმატიულად სქესირებულ/გენდერირებულ ტრანს ადამიანების ჰეტერონორმატიული კაპიტალისტურ საზოგადოებაში ინტეგრირებაზეა. ამგვარი ფოკუსი ტრანსსექსუალობისადმი პრობლემური მიდგომის რეპროდუცირებას აკეთებს, რომელიც დაიწყო ექიმების კოლდუელისა და ბენჯამინის დროს, რომლებიც ტრანსსექსუალი ინდივიდების პათოლოგიზებას ახდენდნენ. თანამედროვე აკადემია კი ნადირობს პათოლოგიზაციის მთელ სპექტრზე ჰეტერონორმატიული სქესის/გენდერის ბინარული სისტემის განგრძობადი რეპროდუცირების გამო.

ეს სპექტრი განსაკუთრებულად შემაშფოთებელი მოსჩანს ჩვენს თანამედროვე ნეოლიბერალურ რეალობაში, სადაც უფლებებისა და თანასწორობის მოთხოვნა ადვილად შეისრუტა ეკონომიკური პროდუქტიულობის დისკურსმა. მართალია, ამ ესსეს მასშტაბებს სცილდება ნეოლიბერალიზმის მრავალი წახნაგის დეტალური განხილვა, მაგრამ მისი ორი მთავარი საყრდენი უნდა გამოიყოს ტრანსსექსუალურ სუბიექტურობებთან მიმართებაში. პირველი, ნეოლიბერალიზმი განისაზღვრება ეკონომიკურ რესტრუქტურირებასთან მიმართებაში, რომელიც თავისუფალი ბაზრის ეკონომიკის აღორძინებაზე მიუთითებს⁵¹. იმისათვის, რომ სიმდიდრის დაგროვება გაზრდილიყო, მიზანმიმართული ნაბიჯები გადაიდგა, რათა ხელფასები დაბლა დაწეულიყო. ასეთმა მცდელობებმა ხელი შეუწყო ზოგიერთი სექტორის, მაგალითად, სერვისის სფეროს მნიშვნელოვან ზრდას, ისევე როგორც „სახლიდან შრომისა“ და კონტრაქტით მუშაობას⁵², რომელიც უმეტესწილად პრეკარიატული, ნახევარ-განაკვეთიანი, დაბალანაზღაურებადი სამუშაოებია მცირე ან საერთოდ არანაირი ბენეფიტი⁵³. მოვლენათა ამგვარმა განვითარებამ შექმნა დაუსაქმებელთა ან მცირედდასაქმებულ მუშათა მუდმივად მზარდი კოჰორტა, რომელთა დაუცველობაც ქმნის პირობებს სასოწარკვეთილებისათვის⁵⁴. მართალია, კაპიტალის მიერ სხვა ძალთა მიმართებების აპროპრეაცია (ე.ი. კოლონიზაცია, რასა, სექსუალობა, სქესი/გენდერი) ნეოლიბერალიზმისათვის უნიკალური არ არის, ამ უკანასკნელმა „პოლიტიკის პროექტმა“ ახალი სახე მისცა დომინაციის ინტერსექციურ წესებს⁵⁵. ბევრი ტრანსსექსუალი, ფერადკანიანი, სტატუსის არმქონე იმიგრანტი, მიგრანტი მუშები და გეები და ლესბოსელები, რომლებიც არ ითვლებიან ჰეტეროსექსუალებად, ჭარბად არიან წარმოდგენილები ეკონომიის ზემონახსენებ ჰიპერექსპლოატაციურ სექტორებში.

მცირე სახელმწიფო არის ნეოლიბერალიზმის მეორე მთავარი საყრდენი. თავისუფალი ბაზრის ეკონომიკის ლოგიკით, მცირე სახელმწიფოს როლი არის ინფრასტრუქტურის მოწესრიგება და კაპიტალის დაგროვებისათვის აუცილებელი მხარდაჭერა. ჩრ. ამერიკულ კონტექსტში, ეს ნიშნავდა კეთილდღეობის სახელმწიფოს მოშლას. პროგრამები, რომლებიც მოქალაქეებს აწვდიდა სოციალურ მხარდაჭერას, უმუშევრობის დაზღვევას და საზოგადოებრივად დაფინანსებულ ჯანდაცვის სისტემას სტაბილურად შემცირდა, რამაც ხელი შეუწყო ჰიპერექსპლოატაციური სამუშაო ურთიერთობებისათვის კეთილგანწყობილი გარემოს შექმნას და გაზარდა საზოგადოების მრავალი სეგმენტის მოწყვლადობა, მათ შორის ტრანსსექსუალებისაც. მე შემოგთავაზებთ კრიტიკული პოლიტიკური ეკონომიის ანალიზისათვის ორ ყველაზე რელევანტურ ტრანსსექსუალური სუბიექტურობის მაგალითს. პირველი, მოქალაქეობის შესახებ დისკურსები გადაიხარნენ სოციალური მოქალაქეობის ცნების საწინააღმდეგოდ⁵⁶, რომლის პირობებშიც, ადამიანს ჰქონდა ცხადი მოლოდინი, რომ სახელმწიფო იკისრებდა კეთილდღეობის გარანტირებას, ეკონომიკური სირთულეების დროს. მოქალაქეობის ნეოლიბერალური გაგება აღარ ქმნის იმავე მოლოდინებს; ნაცვლად ამისა, კარგ მოქალაქეებად განისაზღვრებიან ისინი, ვისაც შეუძლია წვლილი შეიტანოს ერის წარმატებაში გლობალური პოლიტიკური ეკონომიის ფარგლებში. ღირსეული მოქალაქის გაგებასთან, რომელმაც თავი იჩინა ნეოლიბერალიზმის პირობებში, ახლოს არის მეორე დისკურსი, რომელიც მხარს უჭერს ინდივიდში „მეწარმე სულის“ (“entrepreneurial spirit”) კულტივირებას. ამგვარად, პასუხისმგებლობის ტვირთი სახელმწიფოდან საზოგადოების ინდივიდუალურ წევრებზე გადავიდა, რომლებისგანაც მოელიან, რომ ისინი გაიღებენ მსხვერპლს და მოერგებიან გარემოს და საკუთარ მოთხოვნილებებს ისევე, როგორც ოჯახისა და მიკროსოციუმების მოთხოვნილებებს, თავადვე დაიკმაყოფილებენ. ეს შეიძლება მოიცავდეს თვით-ზრუნვას (ე.ი. ადამიანის ფიზიკურ და მენტალურ კეთილდღეობაზე ზრუნვა), განათლებას და საკუთარი თავის გაწვრთნას, რათა დასაქმდე⁵⁷.

კარგი, ღირსეული მოქალაქის დისკურსებს, რომელიც ანტერპრენული სულის კულტივირებას ახდენს, ხელს უწყობს ცვალებადი კონტექსტები, რასაც ანჯელა ჰარისი „კულტურულ ომებად“ მოიხსენიებს⁵⁸. ბევრ საშუალო თუ მუშათა კლასის ადამიანში ნეოლიბერალური რესტრუქტურიზაციით გამოწვეულ წუხილებს კაპიტალისტური დაგროვების სტრატეგიების უხილავი ლოგიკა ამსუბუქებს. ამ სტრატეგიებზე ფოკუსირების ნაცვლად, მედია, სახელმწიფო და სათემო ინსტიტუციები მუდმივად აგებენ სოციოეკონომიკურ და პოლიტიკურ დისკურსებს, რომლებიც საშუალო და მუშათა კლასის პოპულაციის გარკვეულ სეგმენტებს წარმოაჩენს როგორც მსხვერპლებს და ღირსეულ მოქალაქეებს, თუმცა პარალელურ რეჟიმში, სხვა სეგმენტის როგორც მტრის, საფრთხის, სისტემის ნარჩენების (რე)კონსტრუქციას ახდენს. სწორედ ამგვარი დისკურსების გაბატონების მეშვეობით საშუალო და მუშათა კლასის უმეტესობაში ტრანსსექსუალები იქცნენ მთავარ ექვიმიტანილებად. ამიტომაც, ბევრი ექსპერტი და ლგბტ (ლესბოსელი, გეი, ბისექსუალთა და ტრანსგენდერთა) ორგანიზაცია გამიზნულად ცდილობს ხაზი გაუსვას რომ ტრანსსექსუალები არიან სარგებლის მომტანი საზოგადოების წევრები, როდესაც საუბარია ტრანს სუბიექტების აღიარებასა და დასაქმებაზე

ხელმისაწვდომობაზე. ტრანსსექსუალი სხეულის როგორც პროდუქტიულის გაგება იძლევა ქვეტექსტს ტრანსსექსუალობის რეპრეზენტაციებში განსხვავებების გასაკეთებლად.

მაგალითად, ცოტა ხნის წინ, ერთ-ერთმა მსხვილმა გაზეთმა დაბეჭდა ცნობები ტრანსსექსუალების შესახებ, რომლებსაც კორპორაციული თანამდებობები უკავიათ. The Toronto Star-მა გამოაქვეყნა სტატია, რომელიც შეეხებოდა ანჯელა უენსლის, ერთ-ერთი წამყვანი კანადური სატყეო კომპანიის MacMillan Bloedel Ltd-ის სენიორ მენეჯერს, რომელმაც ტრანზიცია აღნიშნულ პოზიციაზე ყოფნისას გაიარა. ორიენტირებული აუდიტორიაზე, რომელიც ძირითადად ბიზნესწრეებისგან, აკადემიკოსებისა და სხვა დარგის პროფესიონალებისაგან შედგება, ეს სტატიები, ძირითადად, პოტენციურ შესაძლებლობებსა და მიღწევებზე ფოკუსირდებიან. უინსლი პირობას დებს, რომ გააგრძელებს წარმატებისკენ სვლას როგორც კორპორაციის კოროზიებისა და მასალების საინჟინრო ჯგუფის ხელმძღვანელი, მიუხედავად იმისა, რომ ტრანსსექსუალია: “ამ კომპანიაში ბევრმა ქალმა მითხრა, რომ მათ ჩემი იმედი აქვთ, ვინაიდან მე ვარ ერთ-ერთი მათგანი, ვინც შუშის ჭერის გარღვევა მოახერხა. ვშიშობ, რომ ჩემი კარიერული წარმატებები ამჟამად დროებით შეჩერებულია ... მაგრამ ვაპირებ, დავუმტკიცო მათ, რომ არამხოლოდ ისეთივე კარგი თანამშრომელი ვარ, როგორც მაშინ, როდესაც კაცი ვიყავი, არამედ როგორც ქალი უკეთესი ვარ.”⁵⁹ შრომისადმი ამგვარი თავდადების ქვეტექსტებით არის გაჟღერებული თანამედროვე ტრანსსექსუალთა ბიოგრაფიები. დეირდრე მაკკლოსკის ავტობიოგრაფია „ქროსინგი: მემუარები“ (2000) ამისი ერთ-ერთი მაგალითია⁶⁰. აიოვას უნივერსიტეტის პროფესორმა ეკონომიკაში, მაკკლოსკიმ მამაკაციდან ქალად ტრანზიცია გაიარა ისე, რომ შეინარჩუნა თავისი სამსახური და დიდწილად, აღიარება, რომელიც მას როგორც ეკონომისტს ჰქონდა. ტრანსსექსუალობა არ გამხდარა მაკკლოსკის პროფესიული წარმატების დასასრული. (ტრანს)გენდერული დინამიკა აქ მუშაობს იმგავარად, რომ მკითხველები იგებენ, რომ ქალებს, და ტრანსსექსუალ ქალებსაც კი, თავისუფლად შეუძლიათ, რომ მიაღწიონ წარმატებას იმ დისციპლინაშიც კი, რომელიც მამაკაცთა დომინაციით გამოირჩევა. როდესაც მაკკლოსკი ელოდებოდა, რომ ის დაკარგავდა სამსახურს, მან შეინარჩუნა თავისი გავლენიანი პოზიცია დარგში, ჩიკაგოში ილინოისის უნივერსიტეტშიც დაიქირავეს და სფეროს ერთ-ერთი უმსხვილესი ჟურნალის სარედაქციო საბჭოშიც დაინიშნა თანამდებობაზე. მისი წარმატების ამბავი გვიყვება განგრძობითი პროდუქტიულობის ნარატივს, როგორც თავად აღნიშნავს „მე მაქვს ახალი ურბანული ცხოვრების წესი, მეტი ფული და გაცილებით უფრო მეტი ავტონომია ჩემი საქმის კეთებისას ... ეკონომისტებსა და სხვებს ჩემდამი პატივისცემა რომ დაეკარგათ, სამსახური არ მექნებოდა. თუ გინდათ შეიცვალოთ გენდერი, დაიწყეთ მუშაობა უნივერსიტეტში და გამოაქვეყნეთ ბევრი პუბლიკაცია.”⁶¹

ტრანს აქტივისტების დაწერილი ავტობიოგრაფიებიც ხშირად მსგავს ტრაექტორიას მიჰყვება ხოლმე. მაგალითად, საერთაშორისოდ აღიარებული აქტივისტის ჯეიმსონ გრინის წიგნი „ხილულ კაცად ქცევა“ (2004), სწორედ იმ იდეის გაძლიერებას ემსახურება, რომ ტრანსსექსუალური განსხვავებები შესაძლოა ადვილად ითარგმნოს ეკონომიკურ

წარმატებად. როგორც საერთაშორისო რესურსისა და აქტივიზმზე დაფუძნებული ტრანს კაცების გაერთიანების Female to Male International (FTMI)-ის ლიდერი, გრინი საყოველთაოდ არის აღიარებული. განსაკუთრებით საინტერესო მის ავტობიოგრაფიაში არის ის, თუ როგორ გახდა ავთენტურობა მის ტრანს(სქესითან)/გენდერულ იდენტობასთან მიმართებაში და სამედიცინო ტრანზიციის შედეგად, თავისი იდენტობის რეალიზება წინაპირობა მისთვის, რომ შეესრულებინა FTM ადამიანთა ორგანიზებაში ლიდერის როლი. იგი პირდაპირ აკავშირებს სქესის/გენდერის თვითგამორკვევის უფლებას ტრანსსექსუალთა უნართან იყვნენ ეფექტურები უფრო ფართო საჯარო სივრცეებში. გრინი განიხილავს მის მიერ თავისი მამაკაცური სქესის ეტაპობრივ აღიარებას მრავალი წლის მანძილზე და აღწერს თუ როგორ იყო გამუალელებული გზა სამედიცინო ტრანზიციამდე ეკონომიკური წუხილებით. გრინი ასევე ინტერესდება ტრანზიციის ეკონომიკური მნიშვნელობითაც, აცხადებს რა, რომ „FTM-თა უმეტესობა უბრალოდ მზად არ არის, რომ გახდეს ინდუსტრიის კაპიტანი“⁶² ქალთა სოციალიზაციასა და განათლების დონესთან დაკავშირებული შეუსაბამობების, დასაქმების ადგილზე ხილვადი გენდერული არაკონფორმულობის შედეგად წარმოშობილი ნეგატიური ეფექტების, დაუსაქმებლობის პერიოდებისა და იმის გამო, თუ როგორ ახდენენ ქალები თავიანთი პოზიციების ინტერნალიზებას დასაქმების გენდერირებულ სექტორებში. იგი განმარტავს, რომ „დამსაქმებლებს თავისუფლად შეუძლიათ ჩვენი დათხოვნა, ვინაიდან თვლიან, რომ ჩვენი არსებობა ზედმეტად „ძირგამომთხრელია“, როგორც ჩანს, მათ არ სჯერათ, რომ შესაძლებელია, რომ ჩვენც ეფექტურად ვფუნქციონირებდეთ.“⁶³

იმისათვის, რომ დამსაქმებლებს დაუმტკიცონ, რამდენად ეფექტურად შეუძლიათ ფუნქციონირება ტრანსსექსუალ ადამიანებს, ტრანს აქტივისტები და მხარდამჭერები აქცენტს აკეთებენ ტრანსსექსუალთა უნარებზე იყვნენ ლოიალური და ბეჯითი თანამშრომლები. მაგალითად, the Center for Gender Sanity ცდილობს ხაზი გაუსვას ღირებულებას, რომელსაც ტრანსსექსუალი ადამიანები მატებენ ეკონომიკურ ოპერაციებს თავიანთი შრომით. „ტრანსსექსუალი დასაქმებულები: დამსაქმებლის სახელმძღვანელოში“ (2003) ჯენის უოლუორსი ცდილობს დაამტკიცოს ტრანსსექსუალთა დაქირავებისა და იმ თანამშრომელთა შენარჩუნების სასიკეთობა, რომლებიც ტრანზიციას გადიან. სწორედ აი აქ, (ტრანს)სქესი/გენდერი ეკონომიკური საჭიროებების გამუალელებით ტრანსსექსუალთა მუშა სხეულებს შრომისმოყვარეებად თარგმნის, რაც ძალიან წააგავს ნეოლიბერალური ეკონომიკური სისტემის მიერ ყველა მუშის გადათარგმნას კლებადი ხელფასების, შემცირებული ბენეფიტებისა და პრეკარიატული პოზიციების (როგორცაა საკონტრაქტო სამუშაოები) კანდიდატებად. როგორც უოლუორსი წერს, „ტრანზიციის პერიოდში, ტრანსსექსუალები ძალიან მოტივირებულები არიან, რომ გამოიმუშაონ საკმარისი ფული, რათა გადაიხდონ სასურველი პროცედურების საფასური და ჰქონდეთ საშუალოზე მაღალი შრომის ინტენსივობა, რათა შეინარჩუნონ თავიანთი სამსახურები.“ მეტიც, კორპორაციებს შეუძლიათ, რომ გავლენა მოახდინონ ეფექტური ტრანსსექსუალური სხეულების კონსტრუირებაში სქესის კვლავმინიჭების პროცედურებში ინვესტირებითა და ანტიდისკრიმინაციული პოლიტიკების ინსტიტუციონალიზებით, რომელიც გენდერულ

იდენტობასა და გამოხატვას დაიცავს. ის აღნიშნავს, რომ „როგორც კი ტრანზიციის დასრულებულია, ტრანსსექსუალი თანამშრომელი სავარაუდოდ უფრო პროდუქტიული გახდება.“⁶⁴

ტრანსსექსუალი ინდივიდები შესაძლოა დანახულები იყვნენ როგორც სიცოცხლისუნარიანი სუბიექტები ნეოლიბერალიზმისათვის: მათ დაამტკიცეს, რომ მათ შეუძლიათ იყვნენ მოქნილები და ცვალებადები, თვითკმარები და მთავარი შემომტანები თავიანთ ოჯახებში, დასაქმების ადგილებში, თემსა და საზოგადოებებში. ბევრისათვის, ტრანსსექსუალობის ნორმატიული პოტენციალის აქცენტირება იყო წარმატებული სტრატეგია, რათა წინააღმდეგობა გაეწიათ პათოლოგიზაციის გამრიყავი ეფექტებისათვის. თუმცა, ტრანსსექსუალი დასაქმებულის ლეგიტიმიზაცია არ წარმოადგენს სერიოზულ გამოწვევას ჰეტერონორმატიულობისათვის, ისევე, როგორც ის ვერ ჰყენს ნათელს ჰიპერექსპლოატაციურ პირობებს, რომლებსაც ნეოლიბერალიზმი ქმნის. ეს ნარატივები, ფაქტობრივად, ჰარმონიაშია ჰეტერონორმატიული დისკურსებთან, რომლებიც არსებობს ღირსეული მოქალაქისა და ანტიდისკრიმინაციული საჭიროებებთან დაკავშირებით.⁶⁵ ინტერესი, რომელიც არსებობს მსხვილ კომპანიებში, როგორცაა მაგალითად IBM, ცხადყოფს, თუ როგორ აუღელვებლად განაგრძობს კაპიტალი ჩაგრული უმცირესობების (როგორებიც არიან სქესობრივად/გენდერულად არაკონფორმული ადამიანები) აპროპრიაციას დაგროვების სტრატეგიებში. „მართული მრავალფეროვნების“ პროგრამის ფარგლებში, IBM აქტიურად ახდენს ტრანს ადამიანების, რასობრივი უმცირესობების, მკვიდრი ამერიკელების, გეი მამაკაცების, ლესბოსელებისა და ქალების მოზიდვას.⁶⁶

ნეოლიბერალური რესტრუქტურისაციის ცვალებადმა მიმოქცევამ, რომელიც ჰეტერონორმატიული სქესის/გენდერის ბინარულობებით არის გარშემორტყმული, შექმნა მიმდებლური გარემო ტრანსსექსუალთა კაპიტალის პროდუქტიულ სფეროებში ინკორპორირებისათვის. კოლდუელის მსგავსი სამედიცინო სფეროს ექსპერტებისგან განსხვავებით, რომლებიც არანორმატიულ სქესობრივ/გენდერულ იდენტიფიკაციებს ფუქსავატობად აღიქვამდა, ვინაიდან ის ადამიანის სამუშაო პოტენციალიდან გამოთიშვას იწვევდა, კორპორაციების აღმასრულებლები წინააღმდეგობრივ იდენტიფიკაციებში მათ დაგროვების რეჟიმებში გამოსაყენებლად უპირატესობას ხედავენ. როდესაც ტრანსსექსუალთა სხეულებისათვის ღირებულების მინიჭება ხდება, ეკონომიკაში მათი შრომის შედეგად მიღებული სარგებლის გამო, განსხვავებულობა გამოიყენება არა როგორც მხოლოდ ბაზრის ნიშა, არამედ, ასევე, როგორც რესურსი კაპიტალის დასაგროვებლად. როგორც სქესობრივი/გენდერული უმცირესობების წევრები განმარტავენ IBM-დან, „როდესაც უერთდები IBM-ის მრავალფეროვან გუნდს, შენ წახალისებული ხარ, რომ გააზიარო შენი უნიკალური პერსპექტივები და შესაძლებლობები. IBM-ში ჩვენ ვაღიარებთ ინდივიდუალურ განსხვავებულობას და ვაფასებთ თუ როგორ *ქმნის ეს განსხვავებულობები მნიშვნელოვან კონკურენტულ უპირატესობას* და სიამაყისა და შესაძლებლობების წყაროს დასაქმების ადგილას და ბაზარზე.“⁶⁷

რადიკალური მომავლისაკენ

თანამედროვე გეი და ლესბოსური მოძრაობების მსგავსად, რომელიც განმათავისუფლებლური მიდგომისაგან ასიმილაციური მიზნებისაკენ გადაიხარა, ტრანსსექსუალებიც დიდი მონდომებით პასუხობდნენ პათოლოგიზაციასა და მათ წაშლას ისეთი სოციალური სუბიექტურობების კულტივირებით, რომელიც ცხადყოფს, რომ მათ შეუძლიათ, წვლილი შეიტანონ ეკონომიკურ პროგრესში. თუმცა, პრეტენზიამ თვითკმარობაზე, მორალურობასა და პოზიტიურ სამუშაო ეთიკაზე შეიძლება ავნოს წინააღმდეგობის პოლიტიკის პოტენციალს და გააჩინოს ნაპრალები ტრანსსექსუალთა თემში კლასის, რასის, მოქალაქეობრივი სტატუსის და უნარების მიხედვით. ვისი სხეულებია ყველაზე უფრო პროდუქტიული და ყველაზე უფრო ბუნებრივად შეწოვილი კაპიტალისტური დასაქმების ავზებში? დომინანტი სოციოეკონომიკური დისკურსების რეარტიკულაციით მეინსტრიმული საზოგადოებით აღფრთოვანება, შესაძლოა, ძვირი დაუჯდეს ტრანს თემის იმ წარმომადგენლებს, რომლებიც შეიძლება იოლად ვერ ჩაეწეონ ნორმატიულ კატეგორიებში - მაგალითად, ადამიანებს, რომლებიც არც კაცებად ითვლებიან და არც ქალებად, ან ისინი, ვინც ფიზიკურად ან მენტალურად ავად არიან ან პატიმრობაში იმყოფებიან.

მეორე განხეთქილება, რომელიც ამგვარ ასიმილაციური სტრატეგიებს მოჰყვება, სცდება ტრანსსექსუალთა თემს. ეს სტრატეგია ნეოლიბერალიზმის კონტექსტში დისტანცირებას უკეთებს ტრანსსექსუალ ადამიანებს სხვა ეკონომიკური აუტსაიდერებისაგან, რომლებიც ასევე პარაზიტულებად, არანორმალურებად ან დევიანტებად არიან კლასიფიცირებულნი. პროგრესულმა ტრანს მკვლევრებმა და აქტივისტებმა უნდა იფიქრონ კომპლექსურ გზებზე, რომლითაც ჰეტერონორმატიულობა და კაპიტალიზმი ახდენს გავლენას ბევრი სხვა ინდივიდის ცხოვრებაზე, რომლებიც გაგებულნი არიან როგორც არასათანადოდ სქესირებულები/გენდერირებულები, როგორებიც არიან მარტოხელა დედები, ფერადკანიანი ქალები და კაცები, სოციალური შემწეობის მიძღვებები და სექს-სამუშაოში ჩართულები. მეტიც, ტრანს სხეულების როგორც პროდუქტიულების ნორმალიზების მცდელობები წინ უსწრებს შესაძლებლობებს, რომ ჩამოყალიბდეს ალიანსები ანტიკაპიტალისტ და ანტიგლობალისტ აქტივისტებთან, რომლებიც პოლიტიკური ეკონომიკის ყველა ასპექტის გაქვიარებაში არიან ჩაბმულები. მიუხედავად იმისა, რომ დასაქმების აუცილებლობა ბევრი ტრანს ადამიანისთვის სადავოა, მნიშვნელოვანია დავსვათ შეკითხვა: უპირველეს ყოვლისა ვის ინტერესებს ემსახურება პასუხისმგებლობით აღსავსე, თვითკმარი, შრომისმოყვარე ტრანსსექსუალური სუბიექტურობების ფორმირება?

თავისთვად ცხადია, რომ ტრანს ადამიანების მედიკალიზაციის მემკვიდრეობა ჩვენს განგრძობით წინააღმდეგობას მოითხოვს. თუმცა, ჩვენ ასევე გვჭირდება გავაცნობიეროთ თუ რა ფორმით მოახდინა გავლენა ჩვენს ფიქრებსა და ქმედებებზე გათვლილმა ნეოლიბერალურმა დირექტივებმა ჩვენი ცხოვრების გამოცდილებაზე, რასაც წვლილი შეაქვს ტრანს თეორიასა და აქტივიზმში, მიუხედავად სისტემურ ძალთა სტრუქტურების წინააღმდეგ ტრანსსექსუალთა ბრძოლის მდიდარი ისტორიისა. კომპტონის კაფეტერიაში ტრანს და

გენდერულად დაუმორჩილებელ მემბოხეთა და სტოუნვოლში პოლიციის წინააღმდეგ მებრძოლთა ქმედებებმა კიდევ უფრო მნიშვნელოვანი ადგილი უნდა დაიკავოს კოლექტიურ ქვიარ მემბოხებაში. იმ პოლიტიკური კლიმატის პირობებში, სადაც გვეუბნებიან, რომ „ალტერნატივა არ არსებობს“, მათ აქტივიზმს კვლავაც შეუძლია, ქვიარ მომავლის შესახებ რადიკალური წარმოდგენების მუხტი გააჩინოს.

შენიშვნები:

მინდა მადლობა გადავუხადო RHR-ის ანონიმურ შიდა მიმომხილველებს კომენტარებისათვის, რომლებიც ძალიან დამეხმარა. ასევე, მადლობელი ვარ მელისა უაიტის, რომელმაც გაატარა საათები ჩემთან საუბარში, ისევე, როგორც დევიდ სერლინს სარედაქციო რეკომენდაციებისათვის:

¹ ტერმინ ტრანსსექსუალს, რომელიც სამედიცინო სფეროს ექსპერტებმა შემოიღეს, ვიყენებ როგორც სპეციფიკურ კატეგორიას, რომელიც განსაზღვრავს გენდერულად არაკონფორმულ ინდივიდებს, რომლებსაც სურთ, რომ მათი სქესის კვლავმინიჭება მოხდეს. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვა, ტრანსსექსუალ ადამიანებს კი არ მოუფიქრებიათ ეს ტერმინი, არამედ მაგნუს ჰირშფილდმა შემოიტანა იგი ხმარებაში 1923 წელს, თუმცა, იგი ოფიციალურ დიაგნოსტიკურ კატეგორიად 1980 წლამდე არ ქცეულა. ტერმინ ტრანსს ვიყენებ, რათა აღვნიშნო ის ტერმინოლოგია, რომელიც უკანასკნელ ხანებში გამოიყენება. ის აირეკლავს ტრანსსექსუალი/ტრანსგენდერს შორის განსხვავების უარყოფას და აღიარებს მრავალფეროვნებას, რომელიც არსებობს გენდერულად არანორმატიულ იდენტობებსა და გამოხატვებში, მათ შორის, გენდერქვიარებს, ტრანსკაცებს, ტრანსქალებს, და ა.შ. ასევე, ვიყენებ ტერმინს გენდერულად არანორმატიული, რათა აღვნიშნო ყველა ტრანს ადამიანის ჰეგემონიური სქესი/გენდერის ბინარულობიდან გამორიცხვა.

² Larry Buhl, “Historic 1966 Transgender Riot Remembered,” Intraa, www.intraa.org/story/comptons (accessed May 8, 2007).

³ მაგალითად, იხილეთ Rosemary Hennessy, *Materialist Feminism: A Reader in Class, Difference, and Women’s Lives* (New York: Routledge, 1997); Gayle Rubin, “Thinking Sex: Notes for a Radical Theory of the Politics of Sexuality,” 1984, in *Social Perspectives in Lesbian and Gay Studies: A Reader*, ed. Peter M. Nardi and Beth E. Schneider (New York: Routledge, 1998), 100 – 133.

⁴ Donald Morton, ed., *The Material Queer: A LesBiGay Cultural Studies Reader* (Boulder, CO: Westview, 1996); Amy Gluckman and Betsy Reed, *HomoEconomics: Capitalism, Community, and Lesbian and Gay Life* (New York: Routledge, 1997).

⁵ ლესლი ფინზბერგი და დინ სპეიდი აღსანიშნავი გამონაკლისები არიან აკადემიური გამოტოვების ამ აქტში.

⁶ მაგალითად ტრანს იდენტობების შესახებ უამრავ ტექსტს შორის, იხილეთ Ann Bolin, *In Search of Eve: Transsexual Rites of Passage* (New York: Bergin and Garvy, 1988); Holly Devor, *FTM: Female-to-Male Transsexuals in Society* (Bloomington: Indiana University Press, 1997); Kate Bornstein, *Gender Outlaws: On Men, Women, and the Rest of Us* (New York: Random House, 1995); Judith Halberstam, *Female Masculinities* (Durham, NC: Duke University Press, 1998).

⁷ ადამიანის უფლებათა დებატის შესახებ ლიტერატურისათვის იხილეთ Paisley Currah, Richard M. Juang, and Shannon Price Minter, eds., *Transgender Rights* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 2006).

⁸ ტრანს სიღარიბის შესახებ ტექსტებისათვის იხილეთ, მაგალითად Dean Spade, “Compliance Is Gendered: Struggling for Gender Self-Determination in a Hostile Economy,” in Currah, Juang, and Minter, *Transgender Rights*, 217 – 41.

⁹ აკადემიური ტექსტებისათვის ტრანსთა დასაქმებაზე იხილეთ Viviane Namaste, “Beyond Leisure Studies: A Labour History of Male to Female Transsexual and Transvestite Artists in Montreal, 1955 – 1985,” *Atlantis: A Women’s Studies Journal* 29 (2004): 4 – 11; Christine Burnham, *Gender Change: Employability Issues* (Vancouver: Perceptions, 1994). For trans community publications, see Marty Wilder, “First Day on the Gender,” *FTMI Newsletter* 51 (2002): 8 – 9; Janis Wolworth, *Transsexual Workers: An Employers Guide* (Los Angeles: Center for Gender Sanity, 1998).

¹⁰ Gary Browning and Andrew Kilmister, *Critical and Post-critical Political Economy* (London: Palgrave, 2006), 4.

¹¹ Judith Butler, “Gender Regulations,” in *Undoing Gender* (New York: Routledge, 2005), 41.

¹² SRS ონტარიოს ჯანმრთელობის დაზღვევის გეგმიდან 1998 წელს ამოიღეს.

¹³ The John Hopkins Gender Identity Clinic ბალტიმორში ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანია აშშ-ში, ხოლო ტორონტოში ყოფილი Clarke Institute (ამჟამად the Centre for Addictions and Mental Health) და the Gender Dysphoria program ვანკუვერში არის კანადური მაგალითები;

¹⁴ მაგალითად, იხილეთ Vernon A. Rosario, “Trans (Homo) Sexuality? Double Inversion, Psychiatric Confusion, and Hetero-hegemony,” in *Queer Studies: A Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender Anthropology*, ed. Brett Beemyn and Mickey Eliason (New York: New York University Press, 1996), 35 – 51.

¹⁵ Sandy Stone, “The Empire Strikes Back: A Posttranssexual Manifesto,” in *The Transgender Studies Reader*, ed. Susan Stryker and Stephen Whittle (New York: Routledge, 2006), 232; Jay Prosser, *Second Skins: The Body Narrative of Transsexuality* (New York: Columbia University Press, 1998), 101.

¹⁶ Richard von Krafft-Ebing, “Selections from Psychopathia Sexualis with Special Reference to Contrary Sexual Instinct: A Medico-Legal Study,” in Stryker and Whittle, *Transgender Studies Reader*, 22.

¹⁷ David O. Cauldwell, “Psychopathia Transexualis,” *International Journal of Transgenderism* 5, no. 2 (2001), www.symposion.com/ijt/cauldwell/cauldwell_02.htm.

¹⁸ იქვე.

¹⁹ David O. Cauldwell, “Questions and Answers on the Sex Life and Sexual Problems of Transsexuals,” *International Journal of Transgenderism* 5, no. 2 (2001), www.symposion.com/ijt/cauldwell/cauldwell_04.htm.

²⁰ Cauldwell, “Psychopathia Transexualis.”

²¹ მსგავსი კომენტარისათვის იხილეთ Dean Spade, “Mutilating Gender,” in Stryker and Whittle, *Transgender Studies Reader*, 325 – 29.

²² Prosser, *Second Skins*, 104.

²³ Stone, “Empire Strikes Back,” 228.

²⁴ Jason Cromwell, “Queering the Binaries: Transsituated Identities, Bodies, and Sexualities,” in Stryker and Whittle, *Transgender Studies Reader*, 511.

²⁵ მართალია რეალური ცხოვრების ტესტების შესახებ საუბრისას წარსული დროა გამოყენებული, რათა ტრანსსექსუალთა ისტორიის იმ ნაწილს გაესვას ხაზი, როდესაც გენდერული იდენტობის კლინიკები ჯერ კიდევ ჭარბად იყო, მაგრამ ეს მოთხოვნა ნებისმიერ ტიპის სამედიცინო ტრანზიციამდე ჯერაც ბევრგან არსებობს. ტრანსსექსუალებს, რომლებიც გარეუბნებსა და სოფლებში ცხოვრობენ, სადაც ტრანს ცნობიერება დაბალია სამედიცინო სფეროს პროფესიონალებში, კვლევაც გენდერული იდენტობის კლინიკებში ამისამართებენ, რომლებიც კვლავაც ფუნქციონირებს.

²⁶ ჯონ მანი მოიხსენიებდა დამსაკმებელთა მოთხოვნას რეალური ცხოვრების ტესტებზე როგორც ეკონომიკურ „რეაბილიტაცია“. მანი, ფსიქოლოგი და სექსოლოგი, იყო პედიატრიკისა და ფსიქოლოგიის პროფესორი ჯონ ჰოპკინსის უნივერსიტეტში 1951 წლიდან, სიცოცხლის ბოლომდე, 2006 წლამდე. მუშაობდა სექსუალურ ქცევათა დანაყოფში რომელიც იკვლევდა სქესთა კვლავმინიჭების ოპერაციებს. იხილეთ John Money, *Gay, Straight, and In-Between* (Oxford: Oxford University Press, 1989), 88.

²⁷ იქვე., 92; მახვილი ჩემია.

²⁸ Jo Hirschmann, “TransAction: Organizing against Capitalism and State Violence in San Francisco,” *Socialist Review* (2001): 4, www.findarticles.com/p/articles/mi_qa3952/is_200101/ai_n8932894.

²⁹ Harry Benjamin, *The Transsexual Phenomenon* (Dusseldorf: Symposion, 1997), www.symposion.com/ijt/Benjamin/chapt_07.htm.

³⁰ Cauldwell, “Psychopathia Transexualis.”

³¹ David O. Cauldwell, “Sex Transmutation — Can Anyone’s Sex Be Changed?” *International Journal of Transgenderism* 5, no. 2 (2001), www.symposion.com/ijt/cauldwell/cauldwell_05.htm; მახვილი ჩემია.

³² Cauldwell, “Psychopathia Transexualis”; ავტორის მახვილი.

³³ Cauldwell, “Questions and Answers”; მახვილი ჩემია.

³⁴ იქვე.

³⁵ Benjamin, *Transsexual Phenomenon*.

³⁶ იქვე.; Cauldwell, “Psychopathia Transexualis”; David O. Cauldwell, “Desire for Surgical Sex Transmutation,” *International Journal of Transgenderism* 5, no. 2(2001), www.symposium.com/ijt/cauldwell/cauldwell_03.htm.

³⁷ Aren Z. Aizura, “Of Borders and Homes: The Imaginary Community of (Trans)sexual Citizenship,” *Inter-Asia Cultural Studies* 7(2006): 295.

³⁸ ორი ამაო მცდელობა მიეღო სამედიცინო ტრანზიციის საჭირო პროცედურები ცნობილ FTM აქტივისტს ლოუ სულივანს - გეი მამაკაცს, რომელმაც უარი თქვა დამორჩილებოდა იმპერატივს, რომ ტრანსსექსუალ კაცს აუცილებლად ქალისადმი უნდა ჰქონოდა ლტოლვა - ცხადყოფს ამ ნარატივის სიმტკიცეს. სულივანის დისკუსიისათვის, იხილეთ Pat Califia, *Sex Changes: The Politics of Transgenderism* (San Francisco: Cleis, 1997), 186.

³⁹ პირდაპირი წყაროები შესაძლოა სხვა სფეროებში დასაქმებაზე მიუთითებს, მაგრამ სექსოლოგიურ ლიტერატურაში ისინი დიდად ცნობილები არ იყვნენ.

⁴⁰ Benjamin, *Transsexual Phenomenon*.

⁴¹ Bernice Hausman, “Body, Technology, and Gender in Transsexual Autobiographies,” in Stryker and Whittle, *Transgender Studies Reader*, 350.

⁴² იქვე, 341.

⁴³ Christine Jorgensen, “Christine Jorgensen: A Personal Autobiography,” in *Sexual Metamorphosis: An Anthology of Transsexual Memoirs*, ed. Jonathan Ames (New York: Vintage, 2005), 72.

⁴⁴ იქვე, 73.

⁴⁵ Joanne Meyerowitz, *How Sex Changed: A History of Transsexuality in the United States* (Cambridge, MA: Harvard University Press, 2002), 79.

⁴⁶ Leslie Feinberg, *Transgendered Warriors: Making History from Joan of Arc to Dennis Rodman* (Boston: Beacon, 1996), 88.

⁴⁷ Jason Cromwell, *Transmen and FTMs: Identities, Bodies, Genders, and Sexualities* (Urbana: University of Illinois Press, 1999), 63 – 72; Nan Alamilla Boyd, “Bodies in Motion: Lesbian and Transsexual Histories,” in Stryker and Whittle, *Transgender Studies Reader*, 423 – 24.

⁴⁸ Aaron Devor and Nicholas Matte, “ONE Inc. and Reed Erickson: The Uneasy Collaboration of Gay and Trans Activism,” in Stryker and Whittle, *Transgender Studies Reader*, 387 – 406.

⁴⁹ Namaste, “Beyond Leisure Studies,” 4 – 11.

⁵⁰ Viviane Namaste, *Invisible Lives: The Erasure of Transsexual and Transgendered People* (Chicago: University of Chicago Press, 2000); C. Jacob Hale, “Suggested Rules for Non-transsexuals Writing about Transsexuals, Transsexualism, or Trans,” www.sandystone.com/hale.rules.html (accessed May 8, 2007).

⁵¹ Thom Workman, *Banking on Deception: The Discourse of Fiscal Crisis* (Halifax: Fernwood, 1996), 23 – 24.

⁵² Roxana Ng, “Homeworking: Dream Realized or Freedom Restrained? The Globalized Reality of Immigrant Garment Workers,” *Canadian Women’s Studies* 19, no. 3 (1999): 110.

⁵³ Jamie Swift, *Wheel of Fortune: Work and Life in the Age of Falling Expectations* (Toronto: Between the Lines, 1995), 13.

⁵⁴ Thom Workman, *Social Torment: Globalization in Atlantic Canada* (Halifax: Fernwood, 2003), 105.

⁵⁵ Angela Harris, “From Stonewall to the Suburbs? Toward a Political Economy of Sexuality,” *William and Mary Bill of Rights Journal* 14 (2006): 1541.

⁵⁶ Stephen McBride and John Shields, *Dismantling a Nation: The Transition to Corporate Rule in Canada* (Halifax: Fernwood, 1997), 26.

⁵⁷ მაგალითად, იხილეთ Thomas Dunk, Stephen McBride, and Randle W. Nelson, eds., *The Training Trap: Ideology, Training, and the Labour Market* (Winnipeg: Society for Socialist Studies, 1996).

⁵⁸ Harris, “From Stonewall to the Suburbs,” 1542.

⁵⁹ Kathleen Kenna, “Engineer ‘Just Knew’ He Was Really Female,” *Toronto Star*, August 4, 1990.

⁶⁰ Deirdre N. McCloskey, *Crossing: A Memoir* (Chicago: University of Chicago Press, 2000).

⁶¹ Deirdre N. McCloskey, “Crossing Economics,” *International Journal of Transgenderism* 4 (2000), www.symposion.com/ijt/gilbert/mccloskey.htm.

⁶² Jamison Green, *Becoming a Visible Man* (Nashville, TN: Vanderbilt University Press, 2004), 74.

⁶³ იქვე., 181; მახვილი ჩემია.

⁶⁴ Wolworth, *Transsexual Workers*, 54.

⁶⁵ დასავლურ პატრიარქალურ სისტემაში, ვინმემ შეიძლება თქვა, რომ გენდერი და ეკონომიკური აქტივობა ყოველთვის გულისხმობდა სრულად რეალიზებული ადამიანობის გაგებას. დამთხვევა არ არის რომ ტრანსსექსუალი კაცების უკანასკნელ ხანებში დაწერილი ტექსტების სათაურებში გამოყენებულია ეკონომიკის კაცის ცნება, რითაც ცდილობენ შეაღწიონ ჰეგემონიურ მასკულინობაში. მაგალითად, Henry Rubin, *Self-Made Men: Identity and Embodiment among Transsexual Men* (Nashville, TN: Vanderbilt University Press, 2003); and Paul Hewitt with Jane Warren, *A Self-Made Man: The Diary of a Man Born in a Woman’s Body* (London: Headline, 1995).

⁶⁶ IBM-ის მიზნებთან დაკავშირებით აღმასრულებლების ზოგადი წარმოდგენების გასაცნობად და შეკითხვების სანახავად, რომლებიც ლგბტ ადამიანებს, ადგილობრივ ამერიკელებსა და ქალებს დაუსვს იხილეთ IBM-ის ვებგვერდი, განსაკუთრებით კი Global Task Forces, www.ibm.com/employment/us/diverse/50/exectask.shtml (accessed May 12, 2007).

⁶⁷ IBM, "Diversity at IBM," www-03.ibm.com/employment/ca/en/diversity.html; მახვილი ჩემოა (accessed May 12, 2007).